PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13 747 | Duminică 2 noiembrie 1986 | 6 PAGINI — 50 BANI

Din noile construcții ale municipiului Piatra Neamț — Foto : D. Manole

În centrul dezbaterilor din adunările generale ale oamenilor muncii

ÎNDEPLINIREA EXEMPLARĂ A PLANULUI PE ACEST AN, PREGĂTIREA TEMEINICĂ A PRODUCȚIEI ANULUI VIITOR

Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea în direcția creșterii continue a rolului adunărilor generale ale oamenilor muncii, al consiliilor oamenilor muncii, ca organe de conducere ale proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor, ca organe de conducere ale tuturor sectoarelor de activitate, ale participării clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, la conducerea și dezvoltarea societății noastre socialiste.

NICOLAE CEAUȘESCU

În aceste zile, în atmosfera de puternică mobilizare a forțelor generată de chemarea însuflețitoare adresată întregului popor de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la recenta plenară a C.C. al P.C.R., de a se face totul pentru a încheia primul an al actualului cincinal cu rezultate cît mai bune în realizarea planului la toți indicatorii, în întreprinderile industriale, de construcții, transporturi și telecomunicații, în centralele industriale și unitățile asimilate acestora, în institutele de cercetare științifică, inginerie tehnologică și de proiectare, în unitățile comerțului de stat și cooperatist, turism și prestări de servicii, în instituțiile social-culturale au loc adunările generale ale oamenilor muncii — foruri supreme ale democrației noastre muncitorești revoluționare.

Actuala rundă a adunărilor generale se desfășoară la scurt timp după Congresul al III-lea al oamenilor muncii și prezintă o importanță deosebită dacă ținem seama că a fost convocată special pentru a **dezbate și aproba sarcinile ce revin unităților din Planul național unic de dezvoltare economico-socială a țării pe 1987, precum și pentru a adopta măsurile politico-organizatorice și tehnico-economice care să asigure realizarea integrală a sarcinilor pe acest an și pe anul viitor.** Prin întreaga lor desfășurare, dezbaterile din adunările generale trebuie să aibă un pronunțat caracter de lucru, să analizeze în spirit revoluționar, critic și autocritic, activitatea desfășurată pentru îndeplinirea în cît mai bune condiții a prevederilor de plan, întărirea autoconducerii și autogestiunii economico-financiare, creșterea răspunderii organelor de conducere colectivă și a fiecărui om al muncii, în lumina exigențelor actuale impuse de dezvoltarea intensivă, la un nivel calitativ superior a întregii economii naționale. **În toate unitățile economice, adunările generale trebuie să se desfășoare în spiritul înaltelor exigențe formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, să constituie un prilej de manifestare puternică a democrației muncitorești, a hotăririi unanime a colectivelor de oameni ai muncii pentru traducerea exemplară în viață a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului.**

Prin mandatul pe care îl au, participanții la dezbaterile din adunările generale au datoria să analizeze temeinic, cu înaltă responsabilitate muncitorească, stilul și metodele de muncă ale consiliilor oamenilor muncii, să își spună deschis cuvîntul, să propună soluții concrete, judicioase pentru eliminarea neajunsurilor care se mai manifestă într-un sector sau altul de activitate, astfel încît programele de măsuri adoptate cu acest prilej să ofere garanția înfăptuirii neabătute, în cele mai bune condiții, a obiectivelor stabilite de conducerea partidului. Dezbaterile din adunările generale trebuie să se situeze prin urmare la nivelul exigențelor calitativ superioare ce revin tuturor oamenilor muncii — în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari — în actuala etapă de dezvoltare a economiei naționale.

Pe baza rezultatelor obținute în perioada care a trecut din acest an, o atenție deosebită trebuie să se acorde **stabilirii măsurilor și căilor de acțiune necesare pentru îndeplinirea ritmică, integrală, la toate sortimentele a planului la producția fizică și cu prioritate la export.** Se știe că cea mai bună și temeinică pregătire pentru activitatea economică din anul viitor o reprezintă realizarea exemplară a planului pe acest an. Ca atare, un loc central în cadrul dezbaterilor din adunările generale trebuie să îl ocupe soluționarea problemelor de care depinde sporirea cantitativă și calitativă a producției, potrivit prevederilor de plan pe ultimele luni din acest an și pe anul 1987.

Experiența de pînă acum demonstrează că cele mai bune rezultate se obțin în acele unități unde se ating încă din această perioadă ritmurile de lucru prevăzute pentru primul trimestru al anului viitor. Așadar, dezbătînd și aprobînd cifrele de plan pe 1987, adunările generale care se desfășoară în această perioadă sînt chemate să analizeze cu exigență și înaltă răspundere cum s-a desfășurat activitatea în perioada care a trecut din acest an, rezultatele obținute în îndeplinirea planului de producție și să stabilească măsuri concrete, eficiente pentru recuperarea rămînerilor în urmă, acolo unde acestea există. Tocmai de aceea, avînd în vedere atît cerințele economiei naționale, cît și realizările de pînă acum, se impune cu necesitate să se acorde o atenție deosebită obținerii unor producții cît mai mari de cărbune, țiței, gaze și alte resurse energetice, precum și de energie electrică, în special pe bază de cărbune și șisturi bituminoase.

Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta plenară a C.C. al P.C.R., pe primele nouă luni ale anului se înregistrează un ritm relativ bun de creștere a producției industriale. Cu toate acestea, există serioase rămîneri în urmă, în primul rînd în domeniul minier și energetic. **„Subliniez acest lucru** — preciza secretarul general al partidului — **pentru că, în următoarea perioadă din acest an, este necesar să fie luate măsuri hotărîte pentru lichidarea fermă a lipsurilor și îndeplinirea în cele mai bune condiții a planului, îndeosebi a producției de cărbune energetic și cocsificabil, dar, în aceeași măsură, și la celelalte minereuri".** Or, actualele adunări generale ale oamenilor muncii reprezintă cadrul cel mai propice pentru analizarea deschisă, exigentă — atît în domeniul minier, cît și în cel energetic — a cauzelor care au determinat neîndeplinirea integrală a planului de producție. Totodată, este absolut necesar să se stabilească măsurile ce se impun pentru mai buna organizare a muncii și folosirea cu indici superiori a bazei tehnice din dotare, pentru punerea în funcțiune la termenele prevăzute și chiar în avans a noilor capacități de producție, astfel încît să se asigure baza de materii prime și resurse energetice pentru desfășurarea în bune condiții a întregii activități economico-sociale.

Fără îndoială, strîns legat de aceasta, adunările generale din toate unitățile economice vor trebui să dezbată și să stabilească măsuri temeinice, științific fundamentate pentru **reducerea consumurilor specifice**

(Continuare în pag. a III-a)

SPRIJIN ENTUZIAST FAȚĂ DE STRĂLUCITA INIȚIATIVĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PENTRU ÎNFĂPTUIREA DEZARMĂRII

Flamură de pace

Acest pămînt se naște din propria-i baladă
Cu rădăcini întinse și-adînci ca de stejar,
Și-o flacără nestinsă e setea lui de pace
Ce-i poartă peste veacuri trecutul legendar.

Din tată-n fiu, iubirea de oameni și de pace
Au dăinuit păstrate ca lucrul cel mai sfînt,
Și-n marea frămîntare a trecerii prin vremuri
Nu s-a pierdut nimica din nobilul avînt.

Am fost precum o doină cu zvon de mioriță
Ce-și adîncește-n spațiu statornicul ei dor,
Însuflețind Carpații și riurile toate
Și-nțelegînd voința și cîntecele lor.

Acest pămînt se naște din propria-i baladă
Cu rădăcini întinse și-adînci ca de stejar,
Nestrămutați noi sîntem și-o flamură de pace
Ne poartă peste veacuri prezentul legendar.

Ioan BORȘA
Bistrița

Glasul muncii noastre

ANCHETĂ DE OPINII

Gînd și faptă pentru pace. Acestea sînt, în cîteva cuvinte, esența însemnărilor de reporter după un scurt popas în mijlocul harnicului colectiv al Întreprinderii de confecții Călărași. Era ora cînd se schimbau turele, ora în care se întocmeau primele rapoarte de producție ale zilei. Iar cei 3 200 angajați, din care 90 la sută sînt femei, au cu ce se mîndri. Planul de producție pe primele 9 luni ale anului este îndeplinit și depășit, contractele la export — onorate la timp.

Discutînd despre realizări și proiecte de viitor, interlocutorii — întocmai întregului nostru popor — ne-au vorbit cu bucurie și mîndrie patriotică despre modul pilduitor în care România socialistă, tovarășul Nicolae Ceaușescu militează cu neasemuită stăruință și dăruire pentru a înlătura primejdiile care pun în grav pericol pacea omenirii, pentru a înfăptui năzuințele de liniște și pace într-o lume mai bună, mai dreaptă ale poporului român, ca și ale tuturor popoarelor planetei. În cuvinte simple, izvorîte din adîncul inimii, au exprimat profundul ecou și deplina aprobare față de conținutul cuvîntării secretarului general al partidului la Marea Adunare Națională, hotărîrea de a spune un DA ferm, unanim la referendumul din 23 noiembrie, cu încrederea că poporele pot determina o schimbare în climatul politic internațional, de natură să asigure pacea și dezarmarea.

Umăr la umăr pentru bunul cel mai de preț : pacea, viața

Se prezintă simplu : *IVAN VUȚA*, muncitoare confecționeră. Abia ieșise din schimb. În acea zi lucrase la un lot de confecții pentru export, pentru cîteva firme din Occident.

— Noua inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind reducerea de către țara noastră cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare — ne-a declarat ea — a fost luată într-un moment cînd în lume evoluțiile sînt îngrijorătoare. Știm că sînt forțe puternice care vor război, vor să arunce planeta în viitorile unui foc pustiitor. În spatele acestor forțe se află cei care împing popoarele să plătească un preț tot mai mare pentru arme. De altfel, nu pot să-mi închipui cît de mult mai poate suferi planeta atîtea arme — tot mai amenințătoare și distrugătoare. După ce s-au irosit atîtia bani și alte mijloace pentru înarmări pe Pămînt, ca și cum n-ar fi de ajuns, acum se anunță alte măsuri, de cuprindere și a Cosmosului în această cursă periculoasă.

Exprimîndu-mi gîndurile sincer, nu pot să nu-mi alătur glasul și să cer tuturor oamenilor cinstiți să se unească, să acționeze și să incline balanța în favoarea păcii, a dezarmării. Sînt muncitoare și mamă. Vreau să-mi văd împlinite visurile. După cum ați remarcat, aici producem confecții pentru femei, copii și bărbați ; cea mai mare parte a produselor noastre sînt exportate, chiar și în țări cu tradiție în această ramură industrială. Ne străduim să facem prin munca noastră lucruri frumoase, care să-i bucure pe cei ce le poartă : cu fiecare transport destinat partenerilor externi avem senzația că trimitem, o dată cu produsele noastre, și cîte o scrisoare de pace. Noi dorim ca aceste scrisori simbolice să fie expediate mereu, în număr tot mai mare, iar acolo, la destinație, să se simtă căldura sentimentelor noastre prietenești.

O pildă de înțelepciune și responsabilitate

În acest an, circa 700 de modele noi, într-o bogată paletă coloristică, au fost elaborate în sectorul de creație al întreprinderii. La o recentă adunare de partid se relevau eforturile depuse de cei ce lucrează în acest colectiv, se trăgeau concluzii semnificative pentru al doilea an al cincinalului. Unele din aceste modele noi fuseseră concepute și trimise către producție cu concursul direct al muncitoarei-specialiste *MARIA ȘTAN*.

— Mă găsesc încă sub puternica impresie produsă de excepționala cuvîntare rostită de secretarul general al partidului la cel mai înalt forum legislativ din țara noastră — ne-a spus Maria Stan. Cuvîntarea, înscriindu-se pe linia eforturilor perseverente ale tovarășului Nicolae Ceaușescu îndreptate spre făurirea unei lumi fără arme și fără războaie.

Se vorbește de prea multă vreme despre dezarmare, dar de întreprins pași concreți în această direcție nu s-au întreprins. Dimpotrivă, în timp ce negocierile de dezarmare bat pasul pe loc, cursa înarmărilor merge cu viteze incredibile, acumulîndu-se arme din cele mai ucigătoare. Așa cum am citit în ziare, s-au adus și se aduc noi rachete, Europa a devenit un mare arsenal nuclear, fiecare european putînd să fie răpus de mii de ori. De ce oamenii politici nu iau în considerare avertismentele savanților care spun că numai a mia parte din bombele nucleare ar fi suficiente pentru a transforma orașele, satele continentului într-un pustiu ?

Sînt mîndră că, într-un asemenea moment, glasul României, rostit de cel mai autorizat reprezentant al poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îndeamnă la acțiune popoarele continentului, popoarele lumii. Chemarea poporului nostru la referendum exprimă încrederea în forța și capacitatea popoarelor de a-și spune vrerea de pace și a participa la făurirea ei, de a-și făuri viața la adăpost de orice amenințări.

Desigur, reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, preconizate de România, acțiune la care sînt chemate și alte state, în special cele europene, nu ar înlătura pericolul de război. Dar se poate spune în mod sigur că aceasta ar fi un bun

Ioan TIMOFTE
Mihai DUMITRESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

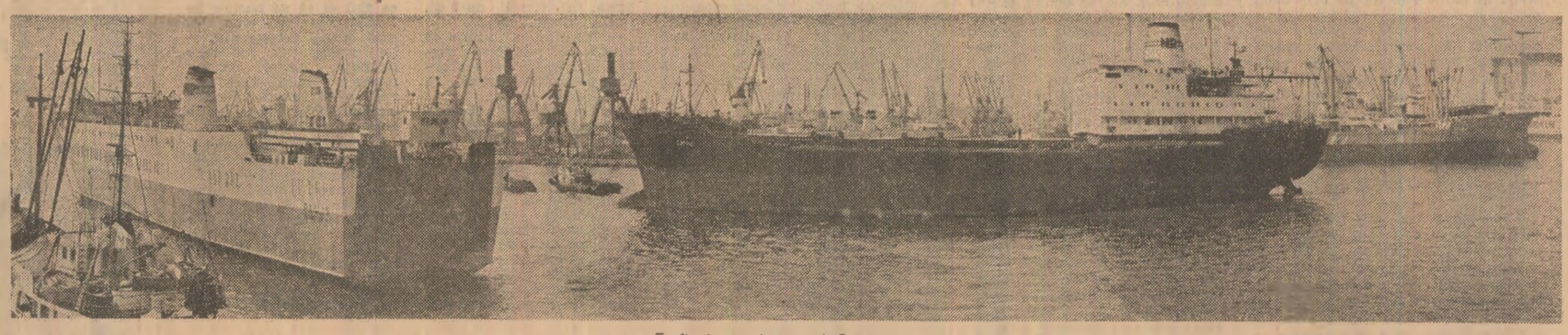

Trafic intens în portul Constanța — Foto : Eugen Dichiseanu

Idei și semnificații

Indicatorul *COMPETENȚĂ*

Întrebat de reporterul televiziunii cum s-ar putea marca mai concludent și mai expresiv progresele realizate în ultimii ani de industria românească, un expert din cadrul Tîrgului Internațional București i-a oferit o sugestie interesantă. De a extrage din filmotecă imagini ale produselor prezentate la primele ediții ale tîrgului și de a le compara cu cele de azi. „Nu e o simplă diferență evolutivă, o lărgire de nomenclator, ci un veritabil salt calitativ — și-a argumentat expertul propunerea. Un salt în tehnicitate, la cotele înalte și exigente ale revoluției tehnico-științifice, ale competitivității. Prin alăturarea imaginilor despărțite între ele de numai zece-cincisprezece ani se va putea desprinde lesne, cu «ochiul liber», ceea ce de regulă se măsoară mai greu cu obișnuitele instrumente ale științelor economice : creșterea competenței".

Într-adevăr, competența nu se măsoară cu metrul și kilogramul, nu poate fi pusă pe calculator și nici evidențiată în bilanțurile contabilicești. Față de „producție", „fonduri fixe", „cheltuieli materiale", „consumuri", „beneficii" și altele asemenea, competența este o... abstracție. Aparent însă ! Căci în raport cu toți ceilalți indicatori, care oglindesc diverse laturi ale proceselor economice, *indicatorul competență* se află la însăși baza acestor procese, le creează, le modelează, le accelerează, fiind partea vie, dinamizatoare a activității productive, partea ei omenească, în care se concentrează și prin care se exprimă marile valori făuritoare de valori : inteligența, forța creativă, conștiința. Ce reprezintă cea mai perfecționată unealtă, decît o simplă piesă de inventar, în afara *omului capabil* s-o minuiască și s-o perfecționeze în continuare ? Ce reprezintă cel mai darnic pămînt, decît un anonim fragment de natură, în afara *omului priceput* să-i smulgă potențialul rod ?

Se mai cer repetate aceste adevăruri aflate în conul de lumină al evidenței ? Da, și rămîne să argumentăm de ce. Competența nu este un dar de la natură, un fruct care pică din pomul vieții și pentru harnic și pentru leneș. Ea se formează și se cultivă, se cucerește sau se pierde, progresează sau involuează, poate fi nelimitat sporită sau iremediabil risipiți, al învățăturii permanente. Drumul pregătirii și perfecționării profesionale. L-au parcurs din primii ani ai revoluției, în condiții eroice, și îl străbat în continuare, cu tenacitate și dăruire, milioane de oameni din țara noastră, plătind fără rezerve prețul atitor nopți nedormite și al atîtor eforturi, al înfrîngerilor temporare, al inerentelor renunțări, preț mic în comparație cu valoarea motivațiilor personale și sociale, chiar incomparabil de mic în raport cu luminile științei și tehnicii refuzate generațiilor anterioare (bunicul plugar, nepotul agronom sau electronist — ce firesc ne pare acum !). Sînt milioanele de oameni în viața cărora, în spațiul aceleiași generații, unealta s-a înfrățit firesc cu cartea, aspirația cu efortul, certitudinea de azi cu încrederea în mîine. Oameni în existența și conștiința cărora a pătruns organic adevărul fundamental al zilelor noastre : *ești atît cît știi, știi atît cît înveți*. În condițiile societății revoluționare în care trăim, unde timpul se comprimă pe traseul accelerat dintre „în curs de dezvoltare" și „mediu dezvoltată", a învăța constituie un proces revoluționar, iar a fi revoluționar echivalează cu a fi competent. Este principalul imperativ al formării omului nou. Este limpedele, umanistul îndemn prezent în toate recentele cuvîntări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu : „Pentru a înfăptui programele din industrie, din toate domeniile trebuie să obținem și o transformare a celor care lucrează în aceste sectoare de activitate. Trebuie să acordăm o atenție deosebită ridicării pregătirii profesionale și de specialitate, înțelegerii mai bune a problemelor științei, tehnicii și aplicării lor în producție, ridicării gradului general de cultură, pe baza celor mai noi cuceriri, a materialismului dialectic și istoric, a măreților idealuri ale socialismului științific".

Dar între adevăr și înțelegere, între înțelegere și

Victor VÂNTU

(Continuare în pag. a V-a)

VORBA ȘI FAPTA

Perioada istorică pe care o parcugem și nevoile societății românești actuale definesc o vreme a faptei. Vorbăria n-a fost niciodată agreabilă, palavragiii nu sînt dragi nimănui, iar astăzi cine îneacă în fiecăreală o posibilitate de acțiune, în fapt o anihilează. Oricît de frumoasă ar fi o declarație de intenții și oricît de sinceră, dacă rămîne la stadiul de enunț, e nulă chiar și din punct de vedere moral. Planurile cele mai amînunțite devin hîrtogărie dacă nu trec în realizare. Autocritica rostită cu adevărată mustrare de conștiință și în chip convingător poate fi acceptată și chiar aplaudată cînd e desfășurată cu talent oratoric, dar nu ține locul produsului. Cele mai adînci cîinte că nu s-a strîns recolta la vreme și că au rămas grămezi pe cîmp, să putrezească, nu valorează nici măcar cît un kilogram de cereale lipsă din hambar. Căci părerile de rău că nu s-a săvîrșit la vreme ceea ce era de făptuit nu pot fi date în compensație celui ce așteaptă pîinea, nu-i țin de sat. La o consfătuire pe problemele agriculturii, tovarășul Nicolae Ceaușescu atrăgea atenția că autocritica poate fi bună sau mai puțin bună, dar ea nu poate da producție agricolă ; nu de recunoașterea formală sau mai puțin formală a unor lipsuri e nevoie, ci de o bună organizare, răspundere, pasiune revoluționară în îndeplinirea îndatoririlor.

Tot astfel, în relațiile comerciale internaționale ale statului, acum multiple și atît de diverse, nu-i poți furniza partenerului străin explicații asupra motivelor obiective și subiective ce împiedică livrarea, el ar fi, desigur, în stare să le asculte politicos, ba le poate chiar socoti îndreptățite, dar nu va plăti devizele necesare, nu va trimite în schimb ceea ce se așteptă de la dînsul, ba uneori va căuta în altă parte ce-i era necesar la termenul stabilit.

Evident, sînt adevăruri în genere acceptate, dar cu situațiile concrete ce le invalidează ne întîlnim încă. Justificările asupra neîndeplinirii sarcinilor au citeodată temeiurile lor și nu se cuvine a le minimaliza, ele revendicînd analiza amănunțită a cauzelor și aflarea soluțiilor corespunzătoare. Dar există împrejurări cînd se observă limpede că angrenajul productiv e oxidat de factori imaturitatea unor decizii și la alte multe condiționări. Ar fi nimerit însă a se lua în seamă și hotărîrea fiecăruia de a-și face datoria pînă la capăt, și anume în ritmul cerut de cadența generală a treburilor publice. Asemenea, și necesitatea de a combate încercările de acoperire a neajunsurilor și carențelor, incuriei, lipsei de responsabilitate, indisciplinei, neglijenței, cu mistificări verbioase, care uneori se transformă în înșelăciune sadea în unele locuri. S-au format chiar și un fel de „specialiști" în arta de a îmbrobodi prin meșteșugite răstălmăciri și iscusite ascunderi ale adevărului. Pagubele morale și materiale aduse de atare „artiști" vătămători sînt evidente. Se ivesc în cite-un loc decalaje serioase între ceea ce trebuia înfăptuit și ceea ce s-a obținut, iar unii caută a le elimina prin dări de seamă emfatice care nu schimbă cu nimic situația dată. Oamenii sesizează că s-au aglomerat probleme nerezolvate privind produc-

Valentin SILVESTRU

(Continuare în pag. a IV-a)

OAMENII SÎNT FAPTELE LOR

DIN TOATĂ ŢARA, DIN TOATE ZILELE SĂPTĂMÎNII

Viaţă obişnuită, cotidiană — milioane şi milioane de gînduri, de preocupări, de gesturi, de fapte, toate alcătuindu-se armonios pe spirala existenţei noastre, ordonîndu-se metodic în construcţii materiale şi spirituale menite să înfrunte viitorul, să-l dea acestuia chip concret, pe măsura năzuinţelor noastre de mai bine, de mai desăvîrşit împlinite prin personalitatea noastră, personalitatea noastră împlinindu-se şi mai luminos prin ele.

Viaţă cotidiană obişnuită, captîndu-ne gîndurile, supunîndu-ne permanent, secundă cu secundă, capacitatea de creaţie la milioane şi milioane de examene, de probe ale tăriei de caracter, ale cutezanţei în muncă, ale competenţei profesionale.

Fiecare zi, fiecare săptămînă marchează, în vasta activitate desfăşurată pe întreg cuprinsul ţării, evenimente care, la nivelul tuturor localităţilor, al tuturor judeţelor îmbogăţesc, prin curgerea lor neostoită, viaţa, activitatea. Ansamblul lor impresionant este luminat şi de evenimente de rezonanţă naţională, aşa cum au fost în această săptămînă vizita de lucru a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, la întreprinderea „Autobuzul" din Capitală, Şedinţa Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Plenara Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţămîntului, sub preşedinţia tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, care reprezintă un moment de deosebită importanţă în angajarea şi mai puternică a ştiinţei şi învăţămîntului românesc în îndeplinirea marilor obiective stabilite de cel de-al XIII-lea mare forum al comuniştilor.

Fiecare gînd sculptat în materia dură a oţelului sau pus în relief pe foaia de calc a marilor noastre proiecte de viitor sau încorporat în sinteza formulelor matematice sau chimice este destinat să se transforme în faptă, vorbind despre noi istoriei de acum şi istoriei de mîine prin semnificaţiile ce le degajă. Oamenii deci sînt faptele lor, faptele lor ne vorbesc despre ei. Din milioanele şi milioanele de fapte consacrate propăşirii ţării, bunăstării omului muncitor, îndeplinirii politicii partidului pentru continua înflorire a României socialiste ne propunem să desprindem, la sfîrşit de săptămînă, numai cîteva, relevante prin încărcătura lor emoţională, prin încărcătura lor de semnificaţii majore. Reporterii şi corespondenţii „Scînteii" ni le fac cunoscute în această pagină. Fapte, acţiuni, gînduri care definesc, prin ele însele, Omul acestui timp.

O invitaţie a constructorilor metroului pentru 1 Mai 1987

„Dacă se renunţă la mentalitatea lui «nu se poate», orice obiectiv, oricît de greu, este înfăptuit". Cu aceste cuvinte a început adunarea reprezentanţilor oamenilor muncii de la Întreprinderea Metrou — Bucureşti consacrată îndeplinirii obiectivului stabilit de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, potrivit căruia **„pînă la 1 Mai 1987, întreaga magistrală a doua de metrou va fi dată în funcţiune — cu un an mai devreme".** Adunarea a început cu aceste cuvinte şi a continuat în acest spirit.

Corin Suditu : „Ne-au bucurat aprecierile din plenara C.C. al P.C.R. ale secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. O lucrare cu termen de circa opt luni noi am realizat-o în trei luni. Cum ? Prin disciplina de muncă, prin organizare, prin răspundere. Cu maximă grijă pentru calitate. Este de datoria noastră să muncim numai aşa, să arătăm că merităm preţuirea dată. Să muncim aşa, numai aşa, cu toţii, la fiecare loc de muncă".

Alexandru Torok : „Sectorul în care lucrez şi-a depăşit planul. În lunile cîte au trecut din acest an, cu 6,8 la sută. Şi a crescut şi productivitatea muncii. Motive de mulţumire ? Poate — înainte de examenul pe care l-am dat pe bulevardul Magheru şi pe care l-am cîştigat — aş fi spus, da, că sîntem mulţumiţi. Acum însă zic : avem încă mari rezerve. Putem mai mult. Indicele de folosire a timpului productiv la noi n-a ajuns la sută la sută cum ar fi normal. Deci : să punem în valoare întregul timp productiv, întregul potenţial de iniţiativă, de conlucrare între sectoare".

Romică Rizea : „Am depăşit planul ce revine colectivului în care lucrez cu 10 milioane. Dar şi cheltuielile de producţie. Asta arată că trebuie pusă la lucru mai multă inteligenţă tehnică, spiritul gospodăresc. Nu de mîine, poimîine, ci chiar de acum. Planul pe 1987 are termene atît de strînse, pe care, cu un timp în urmă, le-aş fi socotit imposibile. Acum zic că sînt pe deplin posibil de respectat. Constructorii metroului au arătat ce pot. Ce mai au de arătat începe de la aceste bătălii cîştigate în sus".

Marcel Pustelniac : „Cuvîntul de ordine la noi : ritmurile de azi, îndeplinite ; cele de mîine, depăşite. S-a cîştigat o imensă experienţă în construcţia metroului pe zona centrală a oraşului. Să punem peste tot în valoare experienţa bună, să îndeplinim matematic angajamentele asumate".

Dan Roşca : „La unul din tuneluri — adică la numai 60 de metri în faţa noastră — ne aşteaptă o zonă grea, de nisip şi pietriş. Sîntem pregătiţi pentru această confruntare. Am avut probleme şi cu una din instalaţiile de tăiat tunelul. De mîine, totul reintră în normal. Nu-i uşor ce trebuie realizat în timpul care a rămas. Dar dacă prevenim obstacolele, dacă acţionăm şi căutăm soluţii, reuşim: Trebuie".

Ion Stătulescu : „Un lucru e clar pentru toţi : de 1 Mai 1987, aşa cum ne-a indicat secretarul general al partidului, avem îndatorirea să dăm cale liberă de circulaţie metroului pe întreaga magistrală nr. II. Atît am avut de spus. Mai departe, să vorbească faptele fiecăruia".

Mihai Rusu : „Fiţi convinşi, tovarăşi, că proiectarea va ţine pasul cu execuţia. Adică va căuta să fie cu un pas înainte, deşi nu întotdeauna ne-a reuşit lucrul acesta".

Titu Vlădoiu : „Pînă la ultima noastră adunare de partid, unde am discutat sarcinile recentei plenare a C.C. al P.C.R., noi reuşeam să realizăm în tuneluri cîte 2—3 inele în 24 de ore. După adunare, am ajuns la performanţe de 5 inele în 24 de ore. Cu aceleaşi utilaje, cu aceiaşi oameni. Deci : se poate ! Şi trebuie să se poată deoarece numai noi, tuneliştii, mai avem de realizat peste 3 800 metri de tuneluri".

În acest spirit, fierbinte, la obiect, angajant au discutat răspunderile lor. Mai departe ? Cum spunea unul dintre participanţi, „mai departe — faptele. Adică, de 1 Mai 1987, întîia cursă cu metroul pe întreaga magistrală II".

Ilie TĂNĂSACHE

La 60 de metri deasupra apelor Dunării

„Constructorii podului de la Dunăre au început montajul tablierului ce va traversa apele bătrînului fluviu între Cernavodă şi Balta Borcei". Aşa ar trebui enunţată sec informaţia. Dar pentru ca cititorul să-şi facă o imagine a muncii ce se desfăşoară în aceste zile pe malurile Dunării, aici, în apropierea Cernavodei, vrem să venim cu cîteva fapte la zi.

După finalizarea lucrărilor la viaductele de pe cele două maluri, acum, în plină toamnă s-a trecut la executarea lucrării celei mai grele. Montajul tablierului ce va avea o lungime de 470 metri şi o greutate de 9 000 tone. Montajul a început simultan de la cele două capete, şi cei care-l execută şi-au dat întîlnire la mijlocul Dunării, cînd se vor asambla ultimele piese, în ajunul zilei de 1 Mai 1987. Pentru aceşti 470 metri toleranţa este de 1 mm ! Da, un milimetru de toleranţă pe 1 000 de subansamble, prinse în sute de mii de nituri şi şuruburi ce vor fi montate la aproape 60 de metri înălţime. Şi montajul a început cu instalarea şi punerea în funcţiune în ziua de 30 octombrie pe primii metri ai tablierelor de pe cele două maluri a macaralelor special proiectate şi executate pentru această lucrare de Întreprinderea de poduri metalice Piteşti, din cadrul centralei căi ferate. Macaralele par doi cocori uriaşi cu gîturi de oţel. Cîrligele lor prind odgoanele cu care se leagă piesele aşezate într-o ordine perfectă pe gabarele de 1 000 tone ce plutesc pe apele Dunării.

Deci 30 octombrie 1986 ! Deasupra Dunării.

E toamnă şi s-a făcut frig. Vîntul, care jos doar adie, sus pe pod îşi arată toată puterea. Podarii sînt însă la datorie. Fiecare piesă este ridicată şi aşezată conform proiectului la locul destinat. Imediat începe consolidarea ei în şuruburi şi nituri. Vîntul acum suflă mai tare şi vremea mohorîtă a schimbat pînă şi culoarea fluviului, i-a dat o tentă vineţie. Fiecare nit este încălzit la roşu şi apoi pus acolo unde are locul fixat. Se lucrează repede şi cu maximă atenţie. Montorii din formaţiile conduse de Toader Cîţă şi Nicolae Safciuc şi macaragiii maistrului Nicolae Botea sînt în plină acţiune. Între ei un dialog mut. Se fac semne, semne devenite convenţionale, ca pe mări şi oceane sau în triajele de cale ferată. Privesc aceşti oameni prinşi în centuri de siguranţă la 60 de metri deasupra apei. De jos ne-ar apărea aidoma unor note pe un uriaş portativ. Şeful de lot Marcel Pîrvulescu se consultă permanent cu inginerii Emanoil Iacob, şeful brigăzii nr. 6, şi cu adjunctul acestuia. Robică Popîlă. Bate vîntul mai tare şi, aici, la 60 de metri deasupra apei, cînd în cîrligul macaralei se află piese între 5 şi 40 de tone, nu-i de joacă. Se iau toate măsurile de siguranţă. Oamenii simt că macaralele sînt puternice, sînt reuşite. Şi atunci hotărăsc : „Continuăm montajul !".

Deci 30 octombrie 1986 ! Se montează piesa cu numărul 8. Pînă ieri, 30 octombrie, se montau piese totalizînd zilnic 65 tone. Cu piesa de azi montajul rotunjeşte cifra de 100 tone, Aşa va fi şi mîine şi poimîine — mereu 100 tone piese montate zilnic, pînă în pragul lui 1 Mai anul viitor, onorînd îndeplinirea angajamentului podarilor de la Dunăre.

Mihai VIŞOIU

La Iaşi, printre inventatori

La Iaşi, „noutatea zilei" în cea de a doua parte a lunii octombrie a.c. a fost Salonul de invenţii găzduit în Palatul culturii. Salonul a fost zi de zi punctul de atracţie a numeroşi vizitatori. S-a organizat şi vizitarea în grup de către multe din colectivele de muncă din Iaşi şi alte localităţi ; acţiunea transformîndu-se astfel în veritabile schimburi de experienţă prin care s-a generalizat ideea de invenţie. A impus acest lucru însuşi numărul invenţiilor provenite de la 198 întreprinderi şi 75 de institute de cercetare din ţară.

În acest ansamblu al efervescenţei creatoare, ieşenii s-au prezentat cu peste 30 la sută din totalul invenţiilor şi inovaţiilor expuse, acestea avînd şi tematica cea mai largă privitoare la promovarea noului, a progresului tehnic şi ştiinţific în numeroase domenii, cu deosebire în perfecţionarea proceselor tehnologice, al creşterii productivităţii muncii şi al eficienţei economice, al diminuării efortului fizic al muncitorilor, al ridicării calităţii şi competitivităţii produselor româneşti.

Drept urmare şi premierea fruntaşilor a devenit fapt deosebit ; pe podium urcînd cei mai mulţi ieşeni. Comisia centrală a acordat 21 de premii şi 13 menţiuni. Dintre cele 8 premii I, în total, 3 premii I au revenit ieşenilor (Combinatul de fibre sintetice, fialala Institutului „Dr. Cantacuzino" şi Întreprinderea de utilaje, piese de schimb şi reparaţii) ; din 7 premii II, 4 premii au fost primite de creatorii din Iaşi (3 Institutul politehnic şi unul Întreprinderea metalurgică) ; din 8 premii III, un număr de 3 au fost pentru Iaşi (Întreprinderea de antibiotice, Institutul de cercetare şi proiectare — ICPROM şi Institutul politehnic) ; iar din cele 13 menţiuni, 6 au fost primite de creatorii din întreprinderile şi instituţiile din Iaşi.

Iată şi cîteva aspecte concrete. În cadrul „Salonului de invenţii — Iaşi '86", la obţinerea premiului I şi-a înscris numele, cu „Pompa de căldură pe principiul absorbţiei pe bază de brom-litiu a căldurii din apele reziduale ale întreprinderilor", ing. Dan Alexandru Costache, de la Combinatul de fibre sintetice. A fost apreciată ca „invenţia zilei". În domeniul apărării sănătăţii, farmacistul Niculae Oiţă, din cadrul filialei Iaşi a Institutului „Dr. Cantacuzino", a primit, de asemenea, premiul I pentru medicamentul „Cicatrol", folosit cu rezultate remarcabile în vindecarea arsurilor şi plăgilor. Farmacistul Niculae Oiţă a primit locul I şi diploma specială şi pentru cel mai mare număr de invenţii înregistrate — peste 100 — din care 75 brevetate. În lista celorlalte premii, alături de acad. Cristofor Simionescu, de cercetătorul ştiinţific Adrian Carpov şi dr. ing. Ion Sandu, de la Institutul de chimie „Petru Poni", de prof. dr. ing. Vitalie Belousov, de la Institutul politehnic şi alţii, se află frezorul Constantin Colac, de la Combinatul de utilaj greu, cu 16 invenţii înregistrate. „Cum e şi firesc, distincţiile sînt o răsplată binemeritată, dar şi un îndemn către muncă şi mai susţinută, pentru a realiza noi creaţii valoroase — ne-a spus prof. dr. ing. Vitalie Belousov, sintetizînd preocupările de viitor ale creatorilor ieşeni. Vom depune toate eforturile, antrenînd în cadrul şcolii noastre de inventică tot mai mulţi studenţi, dar şi lucrători şi specialişti din producţie, pentru a veni cît mai mult în sprijinul dezvoltării economiei noastre naţionale".

Manole CORCACI

O performanţă în Apuseni

Munţele Măgura Dudaşului de la intrarea în oraşul Zlatna s-a înălţat în această toamnă cu 200 de metri. Faptul s-a petrecut în timp record — în numai 67 zile. O performanţă !

De pe platforma noii uzine de cupru din Zlatna, unde ritmul de şantier se află în continuă creştere, privim noua cotă a muntelui Măgura Dudaşului. Inginerul Adrian Covaciu, şeful Antreprizei de construcţii industriale Alba Iulia, precizează :

— De la cota 630 a muntelui Măgura Dudaşului oamenii au ajuns la cota 830 prin înălţarea coşului de dispersie a gazelor arse de la noua uzină de cupru pe care o construim şi de la întreaga platformă a întreprinderii metalurgice de metale neferoase din Zlatna. Este unul dintre primele obiective realizate pe acest şantier. Pe platforma noii uzine ne găsim la cota 406. Cei 200 metri ai coşului de gaze arse s-au glisat într-un timp record şi deja a devenit o emblemă a dezvoltării industriale a Apusenilor.

Din şoseaua naţională Alba Iulia — Zlatna, un drum şerpuieşte în serpentină, pînă la baza coşului de gaze arse. Pe aici au fost transportate zecile de mii de tone de beton, care s-au turnat la glisarea coşului. Zilnic, coşul s-a înălţat cu trei metri, pînă a ajuns la cota finală, pe unde vor fi evacuate gazele arse pentru evitarea poluării împrejurimilor. Betoniere încărcate au urcat, bară la bară, serpentina noului drum tăiat în stînca Măgurii Dudaşului, asigurînd fluxul continuu al turnării. În aceste zile, cînd coşul de dispersie a gazelor arse a atins cota finală, constructorii au făcut bilanţul : bine, dar a durat numai 67 de zile ! Este un adevărat record naţional de durată, pentru astfel de construcţii !

Înainte de a transmite aceste rînduri redacţiei, a sunat telefonul. Inginerul Adrian Covaciu ne anunţă că a fost pus în funcţiune funicularul care porneşte de pe platforma noii uzine şi urcă pînă la baza coşului de dispersie a gazelor arse, adică pînă în vîrful vechi al muntelui Măgura Dudaşului. Funicularul asigură transportul prefabricatelor din beton pentru execuţia canalului de gaze arse care face legătura între platforma industrială şi coşul de dispersie. S-a adoptat această soluţie, simplă, rapidă, eficientă.

Pe Măgura Dudaşului o săgeată de beton, cu 200 metri înălţime, s-a ridicat, reţineţi, în numai 67 de zile.

Ştefan DINICA

Argumente ale păcii la o maternitate

Copilul Dragoş Apostol a văzut lumina zilei în... noaptea de 30 spre 31 octombrie. Încă un copil voinic, frumos şi sănătos şi-a strigat, din răsputeri, venirea pe lume, aici, la maternitatea spitalului clinic „Giuleşti", unde, de la începutul anului, s-au născut peste 4 000 de copii.

— Ne spuneaţi că numai în ultimele şase zile — iar a şasea zi este abia la început ! — s-au născut 125 de copii, majoritatea însemnînd, în familiile lor, al treilea, al patrulea sau al cincilea copil. De ce tocmai pe micuţul Dragoş aţi ţinut atît de mult să ni-l prezentaţi ?

Interlocutoarea noastră, comunista Maria Colac, asistentă-şefă a sălii de naştere, ea însăşi mamă tînără a doi băieţi, se apleacă matern asupra micuţului, potrivindu-i, cu pricepere, scutecelul. Ghicesc că o undă de emoţie o obligă să nu stea locului în timp ce vorbeşte.

— Pentru mine — vine explicaţia — a fost un eveniment aproape la fel de important ca şi pentru mamă. Cu Dragoş, am adus pe lume 8 000 de copii ; firească, fără să-i pun la număr şi pe-ai mei, de-acasă — precizează zîmbind.

În familia muncitorului Gheorghe Apostol şi a soţiei sale, Gheorghiţa, Dragoş este cel de-al patrulea copil. Întîi a fost Claudiu, acum 13 ani. Au urmat fetiţele — Simona şi Mihaela, în vîrstă de 9 şi, respectiv, de 6 ani...

— Am putea spune că Dragoş a... echilibrat forţele în familie ? — o abordăm pe fericita mamă, în vîrstă de 32 de ani.

— Aşa zice şi tată-său !

— Dar dumneavoastră ce ziceţi ? Cu ce gînduri l-aţi adus pe lume ?

— Doresc să-mi fie sănătos, să-l văd mare, să se bucure de pace.

Răspunsul promt, rostit cu gravitate, parcă pentru auzul ursitoarelor din poveste, are în el profunde semnificaţii. Trei dorinţe îngăduiau Mamei ursitoarele din povestea de demult. Şi Mama cerea, mai întîi, sănătate pentru copil, „că-i mai bună decît toate" ; apoi, înţeleaptă, concentrînd două cereri într-una singură — viaţă lungă pentru copil şi viaţă lungă pentru ea — spunea : „să-l văd mare" ; a treia dorinţă era foarte importantă pentru copil şi definea un anume ideal de fericire : înţelepciune şi noroc...

Gheorghiţa Apostol cere ca fiul ei să se bucure de PACE. Simt, în tonul ei grav, glasul tuturor mamelor acestei ţări iubitoare de pace, glasul tuturor mamelor lumii, care nu vor să-şi simtă pruncii ameninţaţi în vreun fel de spectrul războiului.

În chiar zilele în care întreaga Românie socialistă îşi reafirmă, cu tărie, voinţa de pace, MAMA cere, răspicat, PACE pentru COPILUL ei. Iar ursitoarele de care depinde această dorinţă vitală sîntem noi toţi, oamenii planetei Pămînt.

Anica FLORESCU

Eficienţa unei idei simple

Eveniment la Întreprinderea de ţevi din Zalău : maşinăria lui Ioan Roşan este pusă în mişcare. O demonstraţie în toată regula. Şi, pentru o şi mai competentă apreciere, unul dintre cei mai reputaţi specialişti în fabricarea de ţevi din ţară este invitat să participe la „proba de foc". Emoţie generală. Emoţie mai ales pentru omul acesta înzestrat cu un deosebit spirit inventiv în meseria lui, cum este cunoscut în fabrică maistrul Roşan. Nu mai puţin curioşi sînt cei care, în glumă, îi botezaseră instalaţia „Satelitul lui Roşan". Spre marea satisfacţie a tuturor celor prezenţi, a întregului colectiv muncitoresc de aici, care i-a acordat toată încrederea, iată, primele 50 de ţevi sînt tăiate cu noul dispozitiv.. „Într-adevăr, o mare realizare", conchide reputatul inginer-ţevar invitat să-şi spună părerea. Despre ce este vorba, în fond? Pe scurt, despre o simplificare cu efecte deosebite în planul creşterii productivităţii muncii şi scăderii consumului energetic la una din cele mai importante faze ale procesului de fabricaţie a ţevilor : debitarea. Pentru cei neavizaţi trebuie să facem o precizare : laminorul de ţevi din Zalău este unul dintre puţinele şi foarte modernele laminoare de acest tip din lume. Un „mitralior" de ţevi, cum plastic i se mai spune. Viteza de deplasare a ţevii la ieşirea din laminorul reductor este de 9—12 metri pe secundă. Firească, ţeava trebuie tăiată la dimensiunile cerute, operaţie care, pînă acum, se efectua la rece. Adică, după ce ţevile se aşezau pe patul de răcire. Prin nişte mecanisme de prindere şi aşezare foarte complicate, ţevile sînt trimise la ferăstraiele din dotare şi tăiate la dimensiunile necesare. Potrivirea lor durează foarte mult. Secţionarea propriu-zisă (la rece) nu se poate face fără bavuri la capete, fapt care implică multiplicarea operaţiilor la ajustaj, căderi de capete, adică rebuturi. „Satelitul" lui Roşan este instalat în faza premergătoare răcirii ţevilor pe pat. Secţionarea se face la cald cînd metalul se poate prelucra mult mai uşor. Aşa s-a şi „întîmplat" la demonstraţia efectuată : toate cele 50 de ţevi au fost secţionate cu maximă precizie, fără bavuri mari şi mult mai operativ.

— Tăierea la rece, ne spune maistrul Roşan, se face cu motoare de 160 kW. Numărul de rotaţii ale ferăstrăului este mult mai mare, antrenarea făcîndu-se cu multiplicator. Tăierea la cald, pe care am preconizat-o, se realizează cu un motor de 18 kW şi este mult mai simplă. De multă vreme m-a bătut gîndul să aduc această modificare.

— Şi aţi reuşit, după cum se vede.

— Da, însă aş vrea să perfecţionăm instalaţia. Adică să punem la punct o cale cu role pentru alinierea ţevilor. La această oră s-au mai confecţionat 4 ferăstraie de acest tip, urmînd ca ele să acţioneze concomitent la debitare.

Este o realizare, o reuşită, ne dăm seama, cu deosebire după ce ni se prezintă şi efectul : productivitatea creşte, la faza de fabricaţie amintită, cu 20 la sută, consumul energetic se reduce de 6 ori, iar rebuturile scad cu 25 la sută. Cea mai mare realizare însă este aceea că la ora actuală, cînd laminorul realizează 1 700 bucăţi de ţeavă într-un schimb, locul îngust creat la tăiere va fi înlăturat. Şi asta graţie unei nelinişti creatoare, spiritului de iniţiativă, ambiţiei şi hotărîrii maistrului Roşan, a colegilor lui.

Eugen TEGLAŞ

Clipa dăruită viitorului

Pentru cineva venit din afară, octombrie, la Moreni, înseamnă dezlănţuire de culori. Frunzişul ştejărişurilor a devenit arămiu, al plopilor a pălit şi etalează un galben viu pe fondul de verde greu al brădetului. Zeci şi zeci de nuanţe, greu de fixat în cuvinte, îţi captează insistent privirea, strecurîndu-ţi în suflet o plăcută melancolie şi predispoziţie spre meditaţie.

— Depinde ce meditaţie — îmi replică, circumspect, inginerul Grigore Guţu, directorul schelei petroliere de aici, tăindu-mi avîntul spre pastel. Îl aprobă tăcut, din cap, primarul Morenilor, tovarăşul Constantin Roncea, de faţă la întîlnirea noastră.

Are dreptate. E plăcută visarea de-o clipă în faţa minunilor trecătoare ale toamnei. Dar din mijlocul frunzişului ştejărişurilor de aramă ţîşnesc turlele argintii sau negre ale sondelor, o pădure de sonde pînă în adîncimi necunoscute ale pămîntului de la 200 la 6 000 de metri. Ce prilej de veritabilă meditaţie şi de acţiune neîntreruptă ! Da, are dreptate ! Pădurea de sonde nu îndeamnă, ci cere meditaţie activă, directă, imediată.

Petroliştii Morenilor l-au întîmpinat, în septembrie, ca oaspete drag, pe secretarul general al partidului. I-au prezentat conducătorului partidului proiectele lor de modernizare a procesului de producţie, iniţiativele luate pînă atunci. Un plan de viitor, început deja în prezent care contura acţiuni bine gîndite în privinţa măririi procentului de recuperare la sondele vechi, de sporire a producţiei la cele noi, de mărire a eficienţei muncii, prin măsuri de automatizare, pe grupuri de sonde, de felurite recuperări şi refolosiri la căldură, la materialul tubular pentru pompele de adîncime şi aşa mai departe. Din discuţia cu oaspetele drag, proiectele lor au prins îndrăzneală, forţă — procesul automatizării va fi accelerat, grupului de 24 de sonde legate la un pupitru de comandă asistat de calculator electronic urmărind perfecta lor funcţionare i se vor adăuga încă 100 în anul viitor, 600 peste doi ani, toate la sfîrşitul acestui cincinal. „Propuneţi-vă să deveniţi schelă etalon — l-a îndemnat pe petroliştii Morenilor tovarăşul Nicolae Ceauşescu — gîndiţi şi acţionaţi cu cutezanţă !"

Petroliştii au urmat sfatul secretarului general al partidului. I-am întîlnit, în acest octombrie scăldat în culoarea aramei, acţionînd energic în acest sens, preocupaţi să aplice toate metodele posibile de recuperare a ţiţeiului din sondele vechi, reactivate — procentul actual este de 32,6 la sută, vor ajunge la 50 la sută. Au introdus 11 procese de recuperare adecvate — vor ajunge la 20 în 1990.

— Injecţia cu apă caldă se producea ciclic — ne spune inginerul Grigore Guţu. Metoda ne apare acum greoaie, ţiţeiul ieşea vîscos. Prin ciclu se pierdea mult din căldura apei care trebuia să-l aducă la suprafaţă. Deci recuperam cantităţi mici. Sigur, acum 15 ani, de pildă, nu scoteam nimic de la sondele vechi. Cercetătorii noştri au pus la punct metoda injecţiei continue şi scoatem acum 300 de tone zilnic. Să dăm ţării cît mai mult petrol ! Am meditat şi meditîm la lucrul acesta. Arma noastră — apa potabilă — este o resursă preţioasă şi ea. Primarul Morenilor e de faţă, aici, să confirme, a făcut un plan de producţie şi la apa potabilă. Trebuie gospodărită cu mare grijă. Deci şi în privinţa acestei materii prime trebuie să meditîm mult. Am şi ajuns la unele rezultate — oraşului nu-i mai luăm din zestrea de apă. Băgăm sub pămînt, zilnic, 40 de vagoane de apă, transformate în abur, la temperatura de 270 de grade ; o reciclăm, fără nici un fel de pierderi. Revine însă la încălzire cu 100 de kilograme de sare la vagon. Ceea ce ridică probleme pentru instalaţii. Prin urmare, acum cercetăm asiduu problemele de desalinizare a apei — ca în Sahara, dar nu presaţi de grijile celor de acolo. Există metode, dar sînt prea scumpe. Căutăm altele, cercetăm. Poate nu generaţia mea le va descoperi — atît e de grea problema — dar noi deschidem calea.

— Să nu renunţaţi cumva la tema de cercetare în desalinizare — intervine, apăsat, primarul. Uşuraţi munca generaţiilor viitoare. Şi nici să nu rămîneţi la gîndul că soluţia optimă nu va fi găsită în prezentul nostru...

— Nu renunţăm, nici o grijă. Cum nu am renunţat, la timpul cuvenit, cînd totul părea de neabordat, la cercetările pentru recuperarea ţiţeiului din sondele vechi, exploatate barbar de societăţile străine în trecut. Este un domeniu în care, socotesc eu, pe plan mondial nu sîntem în urmă, ba chiar în frunte ne aflăm. Avem şi alte proiecte, pe care le vor prelua, fără îndoială, generaţiile viitoare, cele care acum păşesc din şcoală în rîndurile noastre. Aşa trebuie, aşa se cuvine, aşa este necesar. Meditîm ! Sigur, explozia de culori a lui octombrie — se întoarce inginerul la gîndul nostru exprimat la începutul discuţiei — îţi umple sufletul de poezie. Poezia aceasta însă vine să-ţi dea forţe proaspete în meditaţia atît de necesară pentru clipa de muncă rodnică consacrată viitorului. Mă înţelegeţi ?

Înţeleg ! Aşa se meditează în octombrie de aur la Moreni !

Dionisie ŞINCAN

Fotografiile paginii : **Eugen Dichiseanu**

Sarcini prioritare în economie:

ÎNDEPLINIREA EXEMPLARĂ A PLANULUI LA EXPORT

Au mai rămas practic două luni pînă la încheierea primului an al actualului cincinal și, în mod firesc, colectivele de oameni ai muncii din întreaga economie își intensifică eforturile — deoarece și sarcinile cresc de la o perioadă la alta — pentru sporirea producției și a eficienței economice, pentru îndeplinirea în cît mai bune condiții a tuturor indicatorilor de plan. **Rezultatele obținute în majoritatea sectoarelor de activitate în răstimpul care a trecut de la începutul anului confirmă justețea măsurilor luate de conducerea partidului pentru dezvoltarea intensivă a economiei, pentru accentuarea laturilor calitative ale producției.**

Deosebit de elocvente sînt în acest sens exemplele pe care le oferă întreprinderile unde producția de export a fost asigurată ritmic, integral, la nivelul exigențelor actuale manifestate pe piața externă. Și aceasta deoarece, după cum se știe, îndeplinirea exemplară a planului la export reprezintă o sarcină economică prioritară, de maximă importanță, un adevărat examen al capacității profesionale pentru fiecare colectiv, o dovadă concretă a calității producției fabricate. Iată de ce, **așa cum a subliniat din nou tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta plenară a C.C. al P.C.R., una din problemele asupra căreia trebuie să se concentreze în continuare în mod deosebit atenția organizațiilor de partid, a muncitorilor și specialiștilor din întreprinderi o constituie realizarea în cele mai bune condiții a producției de export.**

Cum acționează concret oamenii muncii din județul Suceava — un județ cu o industrie relativ tînără, în plină dezvoltare — pentru promovarea pe scară tot mai mare a exportului?

Un mod nou de a gîndi și organiza producția. Deși, așa cum am mai arătat, industria județului Suceava nu are o tradiție prea bogată, în toate marile unități economice se fac de o bună perioadă de timp eforturi deosebite pentru afirmarea și impunerea pe piața externă a unui volum tot mai mare de produse de nivel tehnic și calitativ ridicat. Datorită acestei mobilizări colective, care are la bază un program de perspectivă bine fundamentat și care cuprinde sarcini concrete pentru un mare număr de muncitori și specialiști, s-a reușit ca în multe unități, printre care întreprinderea de tricotaje „Zimbrul", Întreprinderea de mașini-unelte, Combinatul de prelucrare a lemnului, Întreprinderea forestieră de exploatare și transport Suceava, Întreprinderea de în și cînepă din Fălticeni, Întreprinderea de prelucrare a lemnului din Rădăuți, producția să se diversifice necontenit, o dată cu ridicarea nivelului ei calitativ și, ca urmare, volumul exportului să crească an de an.

Încercînd să facem o sinteză a măsurilor luate în ultimul timp în unele unități industriale din județul Suceava, se desprinde concluzia că **promovarea pe scară tot mai largă a exportului nu este deloc întîmplătoare, ci se datorează unei strategii bine puse la punct, care se întemeiază în bună parte pe un mod nou de a gîndi și organiza producția.** La întreprinderea de tricotaje „Zimbrul" din Suceava, de pildă, exportul reprezintă o poziție de plan cu o prezență ceva mai îndelungată. Totuși, în momentul în care s-a pus problema extinderii producției de export, nu s-a ales o cale întîmplătoare, extensivă, ci s-a mers pe linia specializării oamenilor și secțiilor de fabricație. Astfel, în urma studiilor efectuate — și care au ținut seama în mod special de oontextura tesăturilor solicitate prin contracte — secția de confecții din Suceava a fost specializată pentru producția de export, iar secțiile din Siret și Fălticeni pentru producția destinată beneficiarilor interni.

— Prin măsurile pe care le luăm căutăm ca nivelul calitativ al producției să fie cît mai ridicat în toate secțiile de fabricație, ne precizează tovarășa **Adriana Bejan**, secretara comitetului de partid din întreprindere. Și avem posibilitatea să acționăm în acest sens deoarece producția noastră este integrată: adică primim de la alte unități firele, iar noi executăm tricotajele, finisarea chimică, croirea, confecționarea, ambalarea și expedierea produselor finite. La ora actuală, **circa 60 la sută din producția întreprinderii este destinată exportului.** Sigur, am fi putut să repartizăm execuția contractelor și comenzilor primite din partea partenerilor de peste hotare în toate cele trei secții de fabricație. Nu am fi avut însă nici un avantaj de pe urma unui asemenea mod de organizare a producției. Ba cred că el ar fi determinat chiar o anumită dispersare a răspunderii. În schimb, profilînd secția din Suceava pentru producția de export am putut face o mai bună specializare a oamenilor, uneori chiar pe firme, ceea ce a influențat pozitiv calitatea tricotajelor executate și, de aici, volumul comenzilor pe care le-am primit. Aș spune că în felul acesta s-a declanșat și o întrecere între secții, indiferent dacă lucrează pentru export sau pentru intern, în vederea obținerii unor produse de calitate cît mai bună. De altfel, în funcție de volumul contractelor pe care le vom încheia, nu este exclus ca anul viitor să treacă să lucreze pentru export și secțiile din Siret și Fălticeni.

Acest sistem de organizare a muncii se dovedește eficient și în unitățile unde exportul are o pondere mai mică. Astfel, la întreprinderea de încălțăminte „Străduința", unde exportul reprezintă circa 50 la sută din totalul producției, s-au organizat linii tehnologice specializate care lucrează numai pentru export. „Am adoptat această formă de organizare

Anchetă în unități industriale din județul Suceava

a muncii pentru a putea răspunde cît mai bine și operativ solicitărilor partenerilor de peste hotare, ne-a spus tovarășa **Cornelia Buzdugan**, directoarea întreprinderii. Astfel, de curînd am început să executăm încălțăminte de stradă pentru copii și femei. Pentru aceasta trebuia însă ca, în prealabil, să realizăm prin autodotare o serie de scule, dispozitive și verificatoare. Liniile specializate pentru export fiind bine conturate, s-a ușurat deci și activitatea de autoutilare".

Specializarea reprezintă prin urmare una din soluțiile deosebit de avantajoase pentru organizarea și realizarea producției de export, care poate și trebuie să fie urmată de cît mai multe unități economice.

Calitatea — un argument întotdeauna decisiv. Acum, oamenii muncii de la Întreprinderea de confecții din Suceava discută destul de relaxat despre situația de la începutul anului, cînd numai o parte din planul la export era contractată prin contracte ferme. Atunci, în primele luni ale anului, situația era privită însă cu destulă îngrijorare. Cum să se realizeze planul la export dacă nu existau comenzi?

— Evident, ne-am pus această întrebare de nenumărate ori, ne spune tovarășa **Lidia Sfarti**, directoarea unității. Nici un moment nu ne-am gîndit însă să facem din această situație conjuncturală o scuză pentru neîndeplinirea planului. Tot timpul, muncitorii și specialiștii din întreprindere au considerat că au datoria să acționeze pentru așezarea lucrurilor pe un făgaș normal, favorabil. Ca primă măsură am realizat o colecție competitivă de noi modele de confecții. Apoi, împreună cu Întreprinderea de comerț exterior „Confex" am făcut diferite oferte pe piața externă.

— Cu ce rezultat s-au soldat aceste acțiuni?

— În luna august aveam acoperit cu comenzi planul la export pe întregul an. Mult mai înainte am luat însă o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru îmbunătățirea activității productive. În primul rînd am insistat și am reușit să corelăm aprovizionarea tehnico-materială cu termenele de execuție și de livrare a produselor finite. Pe de altă parte, am luat o serie de măsuri pentru scurtarea ciclurilor de fabricație. În fine, am asigurat o temeinică pregătire a producției, începînd cu realizarea operativă a documentației de proiectare constructivă și tehnologică, în funcție de modelele prevăzute în contractele încheiate. Exemplele care pot fi date sînt numeroase, dar poate ele contează acum mai puțin. Esențial este că **întreaga organizare a muncii, de la croirea materialelor și pînă la controlul tehnic de calitate, s-a făcut ținînd seama de obligațiile înscrise și pe care ni le-am asumat în contractele de export.** Faptul că în prezent **planul la export este depășit cu circa 6 milioane lei** dovedește că ne-am adaptat bine la exigențele actuale de pe piața externă.

— Ce element considerați că a determinat în mod decisiv obținerea acestui rezultat?

— Indiscutabil, calitatea producției. De altfel, și în perspectiva activității din anul viitor, acordăm o atenție deosebită ridicării nivelului calitativ al producției.

Într-adevăr, în această perioadă, o dată cu măsurile care se iau pentru realizarea în cît mai bune condiții a sarcinilor curente de plan este necesar să se pregătească temeinic și producția anului viitor. Iar concluziile se desprind practic de la sine, rezultatele obținute fiind în corelație directă cu acțiunile întreprinse pentru asigurarea ritmică, la un nivel calitativ superior a producției destinate exportului.

Ion TEODOR
Radu BOGDAN

Practici păgubitoare

Se întîmplă în domeniul cooperării dintre întreprinderi unele nereguli care nu numai că nu pot fi explicate, justificate, ci trădează o anumită concepție păgubitoare, mai ales cînd este vorba de export. Să mă explic.

Pentru livrarea la export a încălțămintei, de exemplu, Întreprinderea de ambalaje, prezentare, prestații-București trebuie să pună la dispoziția întreprinderilor exportatoare ambalaje din carton, conform normelor convenite cu partenerul extern, dar ea nu este în măsură să onoreze aceste obligații contractuale, întrucît Combinatul de celuloză și hîrtie Piatra Neamț nu livrează cantitățile de carton contractate. Așa de pildă, doar pentru una din întreprinderi, care are contracte la export, din cantitatea de 190 tone contractate pe nouă luni ale acestui an, unitatea furnizoare a livrat doar 97,2 tone; în luna septembrie, din 20 tone contractate, n-a livrat nici măcar un kilogram, iar în octombrie, dintr-un contract de 20 tone a livrat 15 tone.

Spuneam la început că sînt unele practici care trădează o concepție păgubitoare, mai ales cînd este vorba de export. Cazul pe care l-am înfățișat este unul din cele tipice pentru această concepție. De ce? Pentru că valoarea cartonului transformat în ambalaj este de cîteva ori mai mare decît valorificarea lui ca atare. Aducem în discuție lucruri care ar trebui să fie limpezi ca lumina zilei pentru organismele care au răspunderi în această privință, și anume corelarea strictă a tuturor factorilor (materie primă, îndeplinirea contractelor de cooperare etc.). Subliniem doar ceea ce ni se pare semnificativ pentru concepția pe care o aminteam: faptul că după numeroase demersuri lucrurile au rămas într-un punct mort, creînd greutăți reale îndeplinirii celei mai importante sarcini economice actuale: exportul.

Ion CHIRIȚĂ
economist principal în cadrul Centralei de pielărie și încălțăminte, București

PROGRAMELE SPECIALE DE DEZVOLTARE A AGRICULTURII — înfăptuite riguros, în toate județele, în toate unitățile!

Între programele elaborate din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și adoptate la începutul acestui an de Plenara lărgită a Consiliului Național al Agriculturii, Programul cu privire la organizarea teritoriului și creșterea fertilității solurilor ocupă un loc de însemnătate deosebită, înfăptuirea lui avînd rolul de a asigura pe o lungă perioadă de timp organizarea unor asolamente raționale, condiție esențială pentru obținerea unor producții constant bune, pentru exploatarea rațională, eficientă a fondului funciar. În legătură cu ceea ce se întreprinde în județul Cluj pentru organizarea teritoriului și asolamentelor am avut o convorbire cu inginerul AUGUSTIN TODEA, directorul general al direcției agricole.

— Nivelul producțiilor agricole este determinat în mare măsură de folosirea cît mai eficientă a pămîntului, ceea ce se are în vedere și prin aplicarea programului de organizare a teritoriului și creșterea fertilității solurilor. Care sînt principalele acțiuni și măsuri prevăzute în programul județean?

— La elaborarea programului pe perioada 1986—1990, realizat pe baza studiilor și cercetărilor pedologice și agrochimice datorate unor colective de cercetători și specialiști din cercetare și producție, s-a pornit de la orientările și indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul vizitei de lucru efectuate în județul nostru în toamna anului 1983, precum și de la rezultatele și experiența dobîndite de unități. Avînd drept punct de referință experiența cooperativelor agricole Apahida și Așchileu Mare, s-a trecut la organizarea teritoriului și asolamentelor pe sole și parcele mici care să asigure utilizarea întregii suprafețe agricole potrivit destinației stabilite. În delimitarea solelor și parcelelor s-a avut în vedere ca acestea să fie de dimensiuni optime și cît mai omogene ca favorabilitate și potențial de producție, pentru a permite aplicarea diferențiată și în condiții de eficiență sporită a tehnologiilor specifice fiecărei culturi.

Pe baza hotărîrii comitetului județean de partid, s-a stabilit să se întocmească și să se aplice proiecte de organizare a teritoriului și asolamentelor în toate unitățile agricole eșalonat pînă în 1989. În anul acesta sînt cuprinse în această acțiune 26 de unități, a căror suprafață arabilă însumează peste 36 500 hectare. În 1987, aceste lucrări se vor efectua pe 49 000 hectare, în 1988 — pe 42 200 hectare, iar în 1989 — pe 45 000 hectare. Totodată, s-a stabilit ca direcția agricolă județeană, în colaborare cu specialiștii de la Institutul agronomic din Cluj-Napoca și Stațiunea de cercetări agricole Turda, să realizeze proiecte de organizare a teritoriului și producției tip etalon pentru 16 unități agricole de stat și cooperatiste, cîte una în fiecare consiliu agroindustrial. Astfel se creează posibilitatea de a se dobîndi o bună experiență, care să se aplice în celelalte consilii cu condiții asemănătoare sau apropiate.

— Ce elemente deosebite cuprind proiectele de organizare a teritoriului și asolamentelor din unitățile-etalon?

— Unitățile-etalon au primit proiectele respective elaborate pe baza unei schițe-cadru care conține date referitoare la condițiile pedoclimatice și de relief, economice și sociale, de producție din unitatea respectivă, situația fondului funciar actual și în perspectivă, posibilitățile de restructurare a folosințelor în scopul creșterii suprafețelor agricole și arabile. S-a analizat pentru fiecare unitate în parte situația amenajărilor de îmbunătățiri funciare existente și volumul de lucrări necesar a se executa în continuare. În acest sens s-a făcut o corelare a lucrărilor de organizare a teritoriului și asolamentelor lucrările de combatere a eroziunii solului executate sau care urmează să fie realizate de I.E.E.L.I.F. Și acest lucru este foarte important. În ultimii trei ani, de exemplu, au fost realizate lucrări de îmbunătățiri funciare pe aproape 100 000 hectare, iar în acest an s-a prevăzut să se realizeze lucrări similare pe 20 000 hectare. O suprafață de 335 hectare va fi amenajată antierozional, în terase, și va fi plantată cu pomi fructiferi și viță de vie. O mare parte din aceste terenuri aparțin unităților-etalon și ele trebuie să fie avute în vedere la întocmirea proiectelor de organizare a teritoriului și a producției, întrucît se ridică o serie de probleme privind asigurarea creșterii capacității de producție a solului. O atenție deosebită am acordat stabilirii, pe baza studiilor pedologice și bonitării, pretabilității actuale a terenului pe categorii de folosință și culturi, urmărindu-se realizarea integrală a suprafeței arabile prevăzute în plan și posibilitățile de creștere a acesteia.

Pentru fiecare unitate s-au stabilit și măsuri agroameliorative simple menite să asigure protecția solului, atît prin executarea arăturilor pe curbe de nivel, cît și prin sistemul benzilor înierbate sau teraselor banchetă. Asemenea lucrări făcute în cooperativele agricole Așchileu Mare, Apahida, ca și în alte unități s-au dovedit eficiente, avînd în vedere că o mare parte din terenurile noastre sînt în pantă, denivelate și frecvent supuse eroziunii. Pe terenurile cu exces de umiditate s-au prevăzut lucrări de reprofilare și regularizare a văilor, de desecare și drenaj, lucrări de modelare, efectuare de rigole și șanțuri de scurgere ce pot fi realizate cu forțe locale. În cadrul măsurilor agropedoameliorative au fost stabilite programe de fertilizare cu îngrășăminte organice, de afînare adîncă, de corectare a reacției acide a solului prin aplicarea de amendamente, precum și de ameliorare a terenurilor sărăturate.

— Ce s-a realizat concret din măsurile prevăzute în programul pe 1986?

— Începînd din primăvară, colectivele de specialiști au stabilit tipuri de asolamente la nivelul fiecărei ferme, potrivit recomandărilor institutelor de cercetare. Au fost definitivate limitele solelor în cadrul asolamentului, urmînd ca, pe baza planului de tranziție întocmit, în anii 1986—1987, fiecare unitate-etalon să-și însușească definitiv asolamentul stabilit. Astfel, au fost întocmite asolamente de cîmp de patru pînă la șase ani, legumicole și de protecție antierozională. S-au executat terase banchetă și benzi înierbate pe suprafețele prevăzute.

În mai multe din unitățile-etalon, cum sînt cooperativele agricole de producție Suatu, Apahida, Cîmpia Turzii, Luna, I.A.S. Poiana, Baciu, o dată cu trecerea la aplicarea programului de măsuri privind organizarea teritoriului și asolamentelor s-au defrișat plantații dispersate și slab productive, trecîndu-se la înlocuirea lor cu altele compacte, intensive, amplasate pe terenuri în pantă. În ce privește realizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare corelate cu organizarea teritoriului și asolamentelor, s-au îndeplinit sarcinile pe întregul an la amenajări locale pentru irigații pe 1 700 hectare și desecări pe 1 400 hectare. Lucrările de investiții executate de I.E.E.L.I.F. se desfășoară în ritm susținut. Pînă în prezent s-au dat în exploatare lucrări de combatere a eroziunii solului, drenaje, desecări, combaterea alunecărilor de teren și amenajări de terase pentru pomi și vie pe 3 545 hectare.

— Ce demonstrează experiența unităților agricole unde s-au aplicat în ultimii ani măsuri de organizare a teritoriului și asolamentelor?

— Atît la Apahida, cît și la Așchileu Mare, unde am realizat proiecte de organizare a teritoriului și asolamentelor cu participarea unor cercetători și specialiști din unitățile de învățămînt și din cadrul unităților respective, s-au executat lucrări de delimitare a fermelor ca unități de producție de bază cu dimensiuni optime, în funcție de profil și gradul de intensificare a producției, omogenitatea terenului, amenajările hidroameliorative existente și condițiile social-economice. Rezultatele acestor activități sînt evidente prin creșterea producțiilor. Cooperativa agricolă de producție din Așchileu Mare, de exemplu, unde s-au făcut organizarea teritoriului și asolamentele, a realizat producții mai mari decît în 1980 cu 1 100 kg grîu la hectar, iar la porumb cu peste 1 000 kg boabe la hectar.

Lucrările de organizare a teritoriului și asolamentelor vor duce în mod cert la creșterea eficienței întregii activități din unitățile agricole. Este de reținut că aceste lucrări se realizează în cea mai mare parte cu cheltuieli reduse.

Sîntem pe deplin conștienți că trebuie să acționăm cu toată răspunderea pentru înfăptuirea acestui important program, să urmărim și să ajutăm fiecare unitate să aplice întocmai proiectele de organizare a teritoriului și producției. Experiența ne-a demonstrat că va trebui să facem mai mult pentru pregătirea de cadre în acest domeniu, pentru perfecționarea pregătirii specialiștilor. În acest scop ne-am propus ca, împreună cu Institutul agronomic din localitate, să organizăm cursuri de specializare de scurtă durată — de 2—3 luni — și cursuri postuniversitare de 1 an pentru formarea de pedologi și proiectanți în organizarea teritoriului.

Marin OPREA
corespondentul „Scînteii"

ÎN JUDEȚUL CLUJ, PRIN ORGANIZAREA TERITORIULUI ȘI A ASOLAMENTELOR

Activitate de largă perspectivă, puteri noi pămîntului

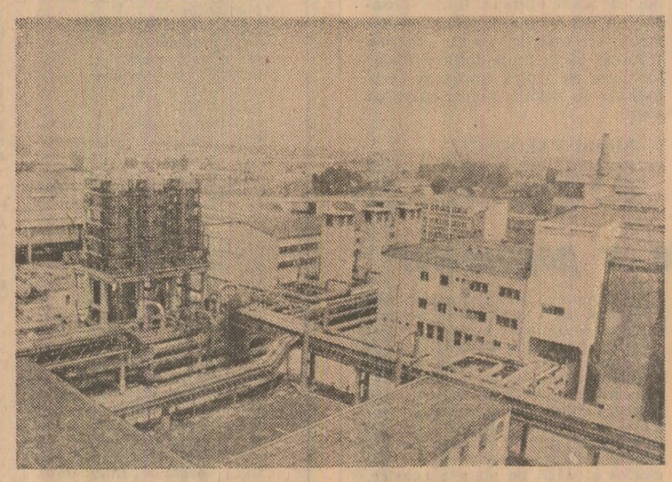

Întreprinderea de biosinteze din Calafat
Foto: **Dan Stănescu**

Adunările generale ale oamenilor muncii

(Urmare din pag. 1)

cifice și valorificarea superioară a resurselor de materii prime, materiale și energie. De altfel, înseși exigențele impuse de trecerea la dezvoltarea intensivă a economiei nu se pot înfăptui fără o amplă mobilizare a forțelor din cercetare, proiectare și producție pentru obținerea unor produse de înalt nivel calitativ, cu consumuri cît mai reduse de materii prime, materiale și energie.

În strînsă concordanță cu cerințele majore ale economiei naționale, o atenție specială trebuie să se acorde **realizării integrale, în condiții de înaltă calitate și eficiență, a planului la export pe acest an și pe anul viitor.** Se știe că numai prin îndeplinirea și depășirea planului la export se pot crea resursele necesare pentru procurarea din import a materiilor prime și materialelor de care au nevoie unele sectoare de activitate.

Adunările generale ale oamenilor muncii au prilejul să facă acum și un prim bilanț cuprinzător cu privire la **modul cum se desfășoară ampla acțiune de perfecționare a organizării și modernizare a producției, declanșată la începutul acestui an din indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, și care cuprinde practic toate sectoarele de activitate, mobilizînd forțele tehnice din cercetare și producție, mase largi de oameni ai muncii în vederea îndeplinirii exemplare a obiectivelor calitativ superioare ale actualului cincinal.** Așa cum s-a subliniat la recenta plenară a Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, în cadrul acestei acțiuni au fost stabilite programe de măsuri concrete, s-au creat comisii pe ministere, centrale și întreprinderi pentru modernizarea fluxurilor tehnologice de fabricație, îmbunătățirea pregătirii tehnice și organizării producției, ridicarea pregătirii profesionale a personalului muncitor.

Aplicarea măsurilor prevăzute în programele de perfecționare a organizării și modernizare a producției are prin urmare o importanță cu totul deosebită pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor economice prevăzute pe întregul cincinal: **creșterea mai accentuată a productivității muncii, îmbunătățirea nivelului tehnic și calitativ al producției, reducerea consumurilor și valorificarea superioară a materiilor prime, materialelor, combustibililor și energiei, în general pentru sporirea eficienței economice.**

În aceeași ordine de idei, adunările generale din unitățile de cercetare vor stabili măsuri ferme pentru orientarea activității de cercetare științifică spre problemele esențiale ale dezvoltării economiei, pentru realizarea programelor speciale, cu influențe imediate asupra balanțelor de energie și combustibil, reducerea importurilor, tipizarea grupelor de produse, cu efecte multiple asupra modernizării și reducerii greutăților mașinilor, utilajelor și instalațiilor, a creșterii randamentelor lor în exploatare. De asemenea, o atenție deosebită se va acorda elaborării și promovării de proiecte care să asigure reducerea costurilor investițiilor.

Desigur, problematica actualelor adunări generale este deosebit de amplă și cuprinde practic toate sferele organizării și desfășurării producției. Esențial este ca dezbaterile care au loc să lămurească în amănunt, pe deplin toate aspectele producției și să stabilească cele mai bune măsuri tehnice și organizatorice pentru îndeplinirea exemplară a tuturor sarcinilor de plan, în concordanță cu obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

CE PROBLEME ANALIZEAZĂ CONSILIILE OAMENILOR MUNCII DIN ÎNTREPRINDERI?

STIL DE MUNCĂ MODERN, EFICIENT ÎN CONDUCEREA ACTIVITĂȚII ECONOMICE

CERINȚELOR NOI — RĂSPUNSURI NOI. Între cerințele imperative formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în repetate rînduri în ultimii ani se situează — fapt cît se poate de firesc dacă avem în vedere procesul de modernizare pe care-l parcurge economia noastră — și cele legate de perfecționarea continuă a activității consiliilor oamenilor muncii, ca organe de conducere colectivă din întreprinderi, ca principale instrumente operative de lucru ale autoconducerii muncitorești. Iar la recentul Congres al oamenilor muncii ele s-au constituit, în viziunea nouă în care au fost abordate, în elemente esențiale ale strategiei generale a dezvoltării economice a țării în etapa calitativ-intensivă, ce definește actualul cincinal.

Cum au fost, cum sînt receptionate aceste cerințe?

În municipiul Sibiu am întîlnit o preocupare în acest domeniu, care, prin profunzimea și eficiența ei, se constituie nu numai într-un răspuns concret la asemenea cerințe, dar reprezintă și o încercare fructuoasă de a așeza pe baze științifice activitatea de conducere a consiliilor oamenilor muncii. Mai exact, în urmă cu doi ani, pe baza unor analize efectuate în întreprinderi, comitetul municipal de partid a ajuns la concluzia că stilul de conducere al unor consilii ale oamenilor muncii era marcat de anumite elemente de formalism, care fragmentau uneori caracterul autentic democratic de lucru al acestora. Evident, o asemenea constatare a fost însoțită de măsuri practice operative, atît pentru îmbunătățirea îndrumării acestora de către organismele de resort ale comitetului municipal, cît și pentru creșterea răspunderii organelor de partid în această direcție. Dar s-a mai făcut ceva în plus și asupra acestui „ceva" vrem să ne oprim în rîndurile de față. S-a cerut Centrului de științe sociale Sibiu să efectueze o cercetare, care să evidențieze, pe bază de investigație științifică, elementele definitorii ale stilului de muncă al organelor de conducere colectivă. Misiunea de a întreprinde această cercetare și-a asumat-o, împreună cu alți colaboratori, dr. Mihai Chioreanu, cercetător principal în cadrul centrului.

Cei doi ani de cercetare au trecut repede și iată studiul — efectuat în patru întreprinderi reprezentative din municipiul și județul Sibiu (**Întreprinderea de piese auto — Sibiu, Întreprinderea de confecții — Sibiu, Întreprinderea de marochinărie — Sibiu și Întreprinderea de țesături din bumbac „Tirnava" — Mediaș**) — parcurgînd cel mai firesc drum: **de la cercetare la practica conducerii:** peste 150 de cadre de conducere — directori de întreprinderi, secretari ai comitetelor de partid, președinți ai comitetelor de sindicat — au fost invitați, cu cîtva timp în urmă, la o dezbatere-schimb de experiență pe această temă.

Prezenți la acest original dialog despre **știința și practica conducerii,** ne-am propus să extragem cîteva din datele și concluziile studiului elaborat, care, prin importanță și valoarea lor practică, interesează nu numai cadrele de conducere din municipiul Sibiu, ci din toate unitățile industriale.

Organele de conducere colectivă — se argumentează în studiul la care ne referim — reprezintă cu adevărat suma celor mai buni oameni ai muncii din unitățile respective. Acest lucru este atestat și de structura profesională a componenților celor patru organe de conducere colectivă supuse cercetării: **20 la sută sînt absolvenți de școli profesionale, 17 la sută sînt absolvenți de licee, 31,6 la sută au terminat școli tehnice sau de maiștri, iar 31,4 la sută au studii superioare.** Așadar, o structură care oferă garanții, prin îmbinarea capacității reale cu cea potențială, prin afirmarea experienței lor profesionale, pentru exercitarea unei conduceri cu adevărat democratice și competente. O confirmă și faptul că, la data studiului, trei din cele patru întreprinderi aveau rezultate în producție bune și foarte bune.

CE LOC OCUPĂ CERCETAREA-DEZVOLTAREA PE AGENDA DE LUCRU A C.O.M.? Un prim obiectiv pe care și l-a propus studiul a vizat **tematica problemelor analizate de consiliile oamenilor muncii într-un an.** Investigația, pe baza analizării problemelor examinate de cele patru organe de conducere colectivă, a dat următorul răspuns: **problemele tehnico-economice curente** au ocupat **41 la sută** din totalul celor înscrise pe agendele de lucru; **problemele socio-umane — 36 la sută; problemele de cercetare-dezvoltare — 13 la sută; problemele de încadrare și promovare în muncă — 10 la sută.** „Problematica analizată este la prima vedere — se apreciază în studiu — corespunzătoare. Dar numai la prima vedere. Pentru că, așa cum s-a constatat, agenda de lucru a consiliilor oamenilor muncii continuă să fie supraîncărcată cu multe probleme neesențiale. De pildă categoria „socio-umane" n-a cuprins întotdeauna abordări majore, ci treburi mărunte, clarificarea lor asupra problemelor examinate. Ce au relevat răspunsurile? Circa **80 la sută** afirmă că sînt informați cu programarea ședinței cu cel puțin 5 zile înainte; **20 la sută** afirmă că află acest lucru în ultima zi; **60 la sută** afirmă că se pregătesc pentru ședințe cu probleme din sectorul în care își desfășoară activitatea; **20 la sută** apelează la toate sursele de informare la care au acces — materiale, dări de seamă etc. — și efectuează chiar investigații proprii atunci cînd au nelămuriri; **20 la sută** nu apelează la nici o sursă de informare.

Nu mai puțin semnificative sînt și datele în legătură cu cunoașterea și studierea materialelor ce fac obiectul analizei consiliului oamenilor muncii. Să reținem: **67 la sută** cunosc materialele cu 2—3 zile înainte; **33 la sută** afirmă că nu cunosc aceste materiale decît în timpul ședinței, după citirea sau prezentarea lor în sinteză.

A PARTICIPA NU ESTE ECHIVALENT CU A CONDUCE. Un alt set de întrebări a vizat asemenea probleme: **„Ce satisfacții vă produce faptul că sînteți membru al C.O.M.? Ce reprezentanți ai centralei sau ministerului, prezenți la întrunirile consiliului oamenilor muncii, v-au reținut atenția pentru modul în care au rezolvat problemele?"** Răspunsurile la această categorie de întrebări necesită o atenție specială. Circa **65 la sută** apreciază că participarea la activitatea consiliului oamenilor muncii reprezintă pentru ei un examen. Pentru că le oferă posibilitatea să știe dacă muncesc bine sau nu! Iar prin „muncesc bine", precizează studiul, înțeleg nu numai propria activitate, ci și a organului de conducere în întregul său. **12 la sută** apreciază că această participare îi ajută să-și lărgească orizontul profesional și politic; **15 la sută** nu și-au pus pînă acum o asemenea problemă; **8 la sută** afirmă că participarea la ședințele C.O.M. nu le produce nici o satisfacție. Nici unul din subiecții chestionați n-a fost în măsură să indice numele sau funcția vreunui reprezentant din minister sau centrală, participant la o singură ședință a consiliului oamenilor muncii, în schimb au fost numiți aproape toți activiștii de partid care au luat parte la asemenea ședințe.

Este zona studiului care atacă frontal două probleme esențiale ale activității organelor de conducere colectivă. **Prima** ar fi grija care trebuie dovedită la acordarea mandatului de a conduce în numele oamenilor muncii — mandat care se cere să fie încredințat cu adevărat celor mai buni dintre cei mai buni oameni ai muncii, și nu acelora care se anunță de la început ca lipsiți de interes sau calități pentru această muncă. **A doua** vizează răspunderea mult mai mare pe care se cere să și-o asume ministerele și centralele în relațiile cu consiliile oamenilor muncii. Nu prin a le „încărca" cu dispoziții și tot felul de recomandări, ci prin a **participa efectiv la soluționarea problemelor cu care se confruntă, prin a cunoaște și generaliza experiența lor pozitivă.** Criticarea unor asemenea deficiențe, aparținînd unor centrale și ministere, și la Congresul oamenilor muncii arată că din partea acestora, a cadrelor aflate în conducerea lor, se cere o schimbare radicală a stilului de muncă, în vederea unei conlucrări cît mai directe și mai eficiente.

Ultimul set de întrebări asupra căruia ne oprim este cel în legătură cu **modul în care participă membrii consiliilor oamenilor muncii la dezbaterea problemelor, la adoptarea deciziilor.** Statistica indică o pondere numerică (9—15 participanți) corespunzătoare de participare la dezbateri. Între **20—25 la sută** iau cuvîntul în aproape toate ședințele consiliilor oamenilor muncii; **50 la sută** — de 1—2 ori, cînd au de ridicat probleme legate strict de domeniul lor de activitate, **25 la sută** nu au luat cuvîntul niciodată; **70 la sută apreciază că ar fi necesară găsirea unor modalități de instruire a tuturor membrilor consiliilor oamenilor muncii** cu cunoștințe de știința conducerii, politică, economică, legislația organelor de conducere colectivă, aplicarea mecanismului economico-financiar ș.a.

În locul oricăror concluzii, transcriem pe cele formulate de tovarășul **Nicolae Spătar,** prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sibiu: „Elementele furnizate de acest studiu necesită o serioasă meditație din partea tuturor. A nu avea capacitatea să acționăm cu toată răspunderea asupra deficiențelor semnalate, să stabilim în forul nostru intim cîte din ele se regăsesc și astăzi în activitatea consiliilor oamenilor muncii, înseamnă a menține în continuare anumite rețete «ruginite» în mecanismul organelor noastre de conducere colectivă".

Iar modul concret în care se ocupă comitetul municipal de partid de perfecționarea activității consiliilor oamenilor muncii atestă că acest mecanism va funcționa în viitor — așa cum s-a cerut la Congresul oamenilor muncii — cu rezultate tot mai bune.

Constantin PRIESCU

Sprijin entuziast față de strălucita inițiativă a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru înfăptuirea dezarmării

Referendumul de la 23 noiembrie — expresia voinței unanime a poporului român

Glasul muncii noastre

(Urmare din pag. I)

inceput, ar aduce mai multă încredere, ar spori șansele trecerii la acorduri tot mai importante de dezarmare.

Pacea, dezarmarea se clădesc prin fapte, nu prin vorbe

Inginera *DIDINA HORODNICEANU*, șef al serviciului producție, s-a referit la începutul la activitatea întreprinderii, la modul în care politica internă și externă a partidului nostru își găsește reflectare în dezvoltarea continuă a unității, în viața oamenilor. An de an produsele purtînd marca fabricii călărășene, în care sînt înglobate eforturile de muncă, inteligență, dragostea de frumos a muncitoarelor de aici, au devenit tot mai solicitate la export. Pentru viitor se au în vedere noi investiții și programe de modernizare, de natură să ducă la ridicarea calității produselor, la sporirea productivității muncii.

— Tot ce am dobîndit pînă acum este rodul politicii partidului, al muncii noastre, în condiții de pace — a arătat tovarășa Didina Horodniceanu. Ne legăm strîns munca de speranțele de pace. Pentru noi, problemele de politică externă au încetat de mult să mai fie subiecte de curiozitate. Viața noastră, proiectele de perspectivă sînt, desigur, legate și de evoluțiile mondiale. Goana nebună după arme, arme și iar arme provoacă temeri întemeiate. Numai atunci cînd munții de arme ar începe să se micșoreze am avea garanții că într-adevăr se face ceva pentru pace. Vorbele, oricît ar fi ele de frumoase, nu pot asigura securitatea, colaborarea pe care o dorim cu toții. Vă pot spune că în ultimii ani am citit mult despre ororile celui de-al doilea război mondial, în special despre bombardamentul atomic de la Hiroshima și Nagasaki. Or, de atunci cît de departe s-a ajuns cu armamentul nuclear ! Numai cîteva bombe atomice pot rade de pe suprafața planetei țări și continente, viața însăși. În asemenea condiții este firesc ca poziția constructivă a României, demersurile tovarășului Nicolae Ceaușescu privitoare la salvgardarea păcii să întrunească sprijinul nostru.

Cursa spre distrugere să fie înlocuită prin cursa spre viață, spre civilizație

Tovarășa *ILEANA BĂNCIULESCU*, secretar al organizației de partid din secția 2, schimbul doi, ne prezintă cîteva din realizările și preocupările actuale ale membrilor de partid din organizație, ale oamenilor muncii din acest colectiv. Probleme de eficiență, folosire cît mai economicoasă a materiei prime, a energiei, valorificarea experienței bune în organizarea muncii. Exprimă dorința de împlinire, de a adăuga succeselor de pînă acum altele și mai remarcabile, pe măsura condițiilor și a grijii pe care conducerea partidului și statului, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu o manifestă permanent față de oamenii muncii.

— De 20 de ani de cînd lucrez în această întreprindere am putut vedea cum au crescut oamenii, cît de mult a sporit maturitatea lor politică — ne-a spus tovarășa Băncilescu. Dezbaterile din cadrul diferitelor forme de învățămînt politic, ca și informările pe teme externe prezentate în adunările generale de partid evidențiază o conștientizare politică tot mai înaltă, un interes tot mai viu față de viața oamenilor muncii din alte țări, față de problemele atît de complexe ale lumii contemporane. De fiecare dată, luările de poziție românești, cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu — exemple de analiză limpede și profundă a vieții internaționale, de promovare a unor soluții realiste, drepte, problemelor controversate — au un ecou profund, generează sentimente de adîncă mîndrie patriotică.

Și aș mai vrea să subliniez un aspect care mi se pare a fi esențial în aceste momente cînd se decide soarta omenirii. Am în vedere permanenta căutare de căi noi vizînd reglementarea conflictelor, disputelor. Cu un spirit de adevărat revoluționar, îmbinînd învățămintele faptelor trecute din istorie cu realitățile de azi, secretarul general al partidului avansează soluții originale, deschide noi orizonturi pe drumul anevoios al păcii. De pildă, inițiativa unilaterală de dezarmare este, în opinia noastră, o demonstrație faptică, elocventă că dacă se vrea dezarmare se poate trece la înfăptuirea ei dacă se dorește într-adevăr acest lucru. Așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, dacă se vrea o întrecere între state, atunci să se facă această întrecere — dar nu în domenii care pun în pericol viața, civilizația, ci tocmai prin ceea ce apără viața, civilizația.

...La orele amiezii, cînd părăseam întreprinderea, în secția de creație se pregăteau mostre pentru o viitoare comandă destinată exportului, iar în secțiile de producție primele produse ale celui de-al doilea schimb treceau probele de control. Conteinere speciale ieșeau din întreprindere cu mesaje ale muncii pașnice, simbolice scrisori de prietenie și pace.

Prin promovarea dezarmării spre micșorarea încordării și creșterea încrederii internaționale

Și noi, constructorii și montorii de la șantierul hidrocentralei Porțile de Fier II, am primit cu mîndrie patriotică noua și strălucita inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, inițiativă care corespunde întru totul voinței nestrămutate a poporului nostru de a-și făuri în liniște și deplină siguranță viitorul. Reducerea de către România socialistă cu 5 la sută a armamentelor, cheltuielilor și efectivelor militare ilustrează cît se poate de convingător consecvența politicii externe a partidului și statului nostru, clarviziunea și fermitatea cu care militează tovarășul Nicolae Ceaușescu în direcția realizării unei cotituri în viața internațională, a trecerii la măsuri efective de dezarmare, menite să micșoreze încordarea, să sporească încrederea între popoare.

Ilustru mesager al gîndurilor și aspirațiilor națiunii noastre de pace și colaborare cu toate statele, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat din nou în cuvîntarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale cerința instaurării dreptății și echității în relațiile dintre state, democratizarea vieții internaționale fiind una din condițiile principale ale asigurării păcii.

Dominația forței, a dreptului celui mai puternic nu poate duce decît la animozități și neîncredere, la o stare de încordare, care poate genera oricînd izbucniri violente, acțiuni armate. Și nu întîmplător țara noastră este unul din factorii cei mai activi care se pronunță contra amestecului în treburile interne ale altor state, pentru întronarea stimei reciproce și respectarea independenței și suveranității fiecărei națiuni. Avem și noi convingerea, pe care a exprimat-o de atîtea ori secretarul general al partidului, că respectarea dreptului internațional este o garanție a conviețuirii pașnice a statelor, atît de necesară pentru progresul economic și social al popoarelor.

De aceea, noi ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru ca forța dreptului să înlocuiască dreptul forței. Știm bine că pentru aceasta este nevoie de a se lichida instrumentele politicii de forță, între care cele mai importante și mai amenințătoare sînt munții de arme de tot felul — atomice, chimice și clasice ce s-au acumulat în Europa și în întreaga lume. Și reducerea de către țara noastră a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare are semnificația unui impuls pe calea lichidării arsenalelor militare — singura cale pe care se poate asigura pacea.

Comuniștii, toți oamenii marelui șantier de la Ostrovul Mare înțeleg că au înalta răspundere să susțină această nobilă acțiune prin fapte tot mai demne de muncă. Din adîncul conștiinței noastre, ca fii demni ai gliei străbune, atît de încercate de istorie, ne angajăm că vom munci cu dăruire comunistă, revoluționară pentru ca acest nou și măreț obiectiv hidroenergetic al patriei să intre cît mai repede în producție, la parametrii proiectați. Iar la apropiatul referendum noi, constructorii și montorii de la Porțile de Fier II, alături de toți fiii pămîntului românesc, vom spune, cu toată vibrația ființei noastre, un DA hotărît, nutrind convingerea că întărim astfel marele front al păcii, lupta tuturor forțelor care se ridică împotriva primejdiei de război, pentru apărarea vieții.

Mihai TALOESCU
secretarul comitetului de partid de la Sistemul hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier II

Pacea, aspirația cea mai fierbinte a popoarelor

Asemenea tuturor concetățenilor mei, am primit cu sentimente de adîncă mulțumire noua inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Cred că reducerea cu 5 la sută de către țara noastră a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, începînd cu anul în curs, constituie o măsură ce face cinste României socialiste, președintelui ei, întrucît exprimă nu numai grija pentru asigurarea condițiilor propice împlinirii operei de construcție socialistă în patria noastră, ci și o înaltă responsabilitate față de viitorul pașnic al umanității, al tuturor locuitorilor planetei, tot mai neliniștiți de accentuarea pericolelor la adresa păcii. Cursa înarmărilor a atins parametri nemaiîntîlniți în trecut, apăsînd tot mai greu pe umerii popoarelor, iar prin apariția de noi arme nimicitoare, prin extinderea ei în spațiul cosmic a sporit considerabil pericolul unui război nuclear devastator, care ar pune sub semnul întrebării însăși existența vieții pe Pămînt. Această situație primejdioasă scoate și mai mult în evidență necesitatea de a se acționa pe toate căile în vederea reducerii arsenalelor militare, a folosirii oricărui prilej pentru oprirea cursului spre autodistrugere.

Necesitatea reducerii mijloacelor militare a fost și este frecvent afirmată pretutindeni, dar România a considerat că este timpul să se treacă de la vorbe la fapte, oferind un exemplu de urmat în această privință. Am deplina convingere că votul hotărît și unanim pe care îl vor da fiii patriei noastre la referendumul din 23 noiembrie va avea o profundă semnificație politică internațională, că va reprezenta un îmbold pentru ca și alte state, prin hotărîri unilaterale, să treacă la acțiuni similare și în felul acesta să contribuie la crearea acelui climat internațional de încredere necesar continuării negocierilor, realizării unor acorduri pentru înfăptuirea dezarmării.

Ca slujitor al muzicii, această nobilă artă care înlesnește comunicarea și apropierea între oameni și popoare, țin să dau expresie fierbinții aspirații de pace și de deplină adeziune a întregului colectiv al Filarmonicii din Satu Mare, în care lucrez, la politica internă și externă a partidului și statului nostru, la toate inițiativele de pace ale cetățorului României socialiste, eroul glorios al păcii pe planeta noastră.

Vom demonstra sinceritatea și profunzimea sentimentelor și gîndurilor noastre acționînd cu tot talentul și dăruirea de care sîntem capabili pentru ca, prin muzică, să ne aducem și noi contribuția la apropierea între oameni și popoare la implinirea aspirației lor sacre de a trăi în pace și bună înțelegere.

Ștefan GREGOROVICIU
directorul Filarmonicii de stat din Satu Mare, președintele Comitetului județean de luptă pentru pace

teatre

● Teatrul Național (14 71 71, sala mică) : **Fata din Andros** — 10; **Papa dolar** — 15,30; **Poveste din Hollywood** — 19,30; (sala Atelier) : **Cartea lui Iovițâ** — 10,30; **Idolul și Ion Anapoda** — 18,30.
● Filarmonica „George Enescu" (15 68 75, sala Studio) : **„Laureați ai concursurilor internaționale". Mirela Tomescu** — vioară — 10,30; **„Bach și fiii săi". Cornelia Petroiu-Ioniță** — violă, **Iosif Ion Prunner** — pian — 17,30; (Ateneul Român) : **Cvartetul „PRO MUSICA"** (Daniel Podlovschi — vioara I, Sorin Bulbucan — vioara a II-a, Vasile Ioan — violă, Dan Cavassi — violoncel — 18.
● Opera Română (13 18 57) : **Motanul încălțat** — 11; **Tricornul, Șeherezada** — 18.
● Teatrul de Operetă (14 80 11) : **Bălaiul și palele fermecate** — 10,30; **Văduva veselă** — 18,30.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Secretul familiei Posket** — 10,30; **Noțiunea de fericire** — 19; (sala Cosmonauților, 11 95 44) : **Într-un parc pe o bancă** — 19.
● Teatrul Mic (14 70 81) : **Mitică Popescu** — 10,30; **Cerul instelat deasupra noastră** — 19.
● Teatrul Foarte Mic (14 09 05) : **Ana-Lia** — 11; **Scadența neliniștii** — 19,30.
● Teatrul de comedie (16 64 60) : **Cîrtițele** — 15; **O dragoste nebună, nebună, nebună** — 19.
● Teatrul „C.I. Nottara" (59 31 03, sala Magheru) : **Idioata** — 10; **Brățara falsă** — 18; (sala Studio) : **Pensiunea doamnei Olimpia** — 10,30 ; **Oliile și Vînătorii** — 18,30.
● Teatrul Giulești (sala Majestic, 14 72 34) : **Cursa de Viena** — 10; **Bărbierul din Sevilla** — 15; **Simple coincidențe** — 19.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (15 56 78, sala Savoy) : **Tempo, tempo și ceai** — 19; (sala Victoria, 50 58 65) : **Eu vă fac să rîdeți** — 19.
● Teatrul evreiesc de stat (20 39 70) : **Trubaduri și purim-spileri** — 11; **Cum se cuceresc femeile** — 18.
● Teatrul „Ion Creangă" (50 26 55) : **Uite-l, nu e** — 10,30.
● Teatrul „Țăndărică" (15 23 77) : **Ileana Sînziana** — 11; (sala Cosmonauților, 11 12 04) : **Trei iezi** — 11,30.
● Circul București (10 41 95) : **Gala surprizelor** — 10; 15,30; 19.

cinema

● **Liceenii** : SCALA (11 03 72) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, FAVORIT (45 31 70) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, MELODIA (11 13 49) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, FLAMURA (85 77 12) — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20
● **Căutătorii de aur** : BUZEȘTI (50 43 58) — 15; 18,15
● **Săptămîna nebunilor** : DACIA (50 35 94) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Încrederea** : DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15; 17,15; 19,30, VIITORUL (10 67 40) — 15; 17,15; 19,30
● **Actorul și sălbaticii** : FERENTARI (80 49 85) — 15; 18,15
● **Bătălia din umbră** : PACEA (71 30 85) — 15; 17,15; 19,30, MUNCA (21 50 97) — 15; 17,15; 19,30
● **Declarație de dragoste** : VOLGA (79 71 26) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Mamă, eu trălesc !** : TIMPURI NOI (15 61 10) — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20
● **Caut casă porumbeilor** — 9; 11; 13, **Program special pentru copii și tineret** — 15; 17,15; 19,30 : DOINA (16 35 38)
● **Căderea imperiului roman** : LUCEAFĂRUL (15 87 67) — 9; 12; 15,45; 19
● **Pacea — victorie a rațiunii** : CAPITOL (16 29 17) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Gară pentru doi** : VICTORIA (16 28 79) — 9; 12; 16; 19
● **Trebuie să-ți joci rolul** : LUMINA (14 74 16) — 15,30; 17,45; 20, COTROCENI (49 48 48) — 15; 17,15; 19,30
● **Totul pentru fotbal** : LUMINA — 9; 11; 13,15
● **Satra** : STUDIO (59 53 15) — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30
● **Gheața verde** : PATRIA (11 86 25) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, BUCUREȘTI (15 61 54) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, GIULEȘTI (17 55 46) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, MIORIȚA (14 27 14) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Luptătorul cu sabia** : LIRA (31 71 71) — 15; 17,15; 19,30, FLOREASCA (33 29 71) — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20, ARTA (21 31 86) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20
● **Nea Mărin miliardar** — 15; 17,15; **Darclée** — 19,15 : POPULAR (35 15 17)
● **Despărțire temporară** : FLACĂRA (20 33 40) — 13; 15,45; 18,30
● **Cît de tineri eram** : PROGRESUL (23 94 10) — 15; 17,15; 19,30

COLOCVIILE Scînteii
● Dezbateri ideologice ● literar-artistice ● de istorie

UMANISMUL POEZIEI CONTEMPORANE

George Coșbuc, scriitorul care se simțea „suflet în sufletul neamului său", susținea — cu o convingere venită din adîncurile spiritualității românești — că „Suprema putere a artei va fi totdeauna adevărul. Iar adevărul — în artă — e una cu frumosul". Sigur, nu un frumos descărnat, iluzoriu, desprins de contingențele morale și sociale ale vieții avea în vedere poetul, ci unul care include în structura lui și elemente de altă natură. Oricît ar mai da unii crezare unor vechi rețete estetice, adevărata poezie nu se naște în cochilia unui eu singuratic, retras din universul preocupărilor, căutărilor și întrebărilor generale, nu face deci abstracție de etic, psihologic, ideologic, politic chiar, ci focalizează, adună într-o sinteză nouă, inimitabilă, toate aceste direcții eterogene la prima vedere.

Poetul român e cîntărețul intimității, al nelinistilor individuale, dar este, nu mai puțin, și celebratorul patriei, al marilor fapte colective ale neamului ; e evocatorul trecutului de glorii, dar și „cercetătorul" prezentului, vestitorul viitorului, pe care nu o dată îl prefigurează vizionar. Cu atît mai mult astăzi, cînd realitatea socialistă românească, adevărurile unei epoci de înaltă demnitate a ființei umane, de preluare creatoare, științifică a valorilor trecutului și de afirmare multilaterală a celor prezente, în complexitatea determinărilor acestora, oferă — în spiritul mobilizatoarelor chemări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — generoase surse de inspirație, este firesc ca vocea poetului să capteze și să celebreze idealul etic, substanța înnoită a existenței naționale.

Lirism și adevăr

O privire asupra poeziei românești în devenirea ei istorică pune puternic în lumină relația permanent stabilită între **lirism și adevăr**, între **trăire și transfigurare**. Asupra acestui aspect fundamental al poeziei noastre am avut de curînd prilejul să medităm cu ocazia Festivalului literar „Octavian Goga", desfășurat la Cluj-Napoca. Elocvent, în cadrul lui, participanții nu s-au mulțumit să reliefeze destinul în posteritate al operei unui mare rapsod al idealurilor colective, ci au prelungit raza discuției în planul semnificațiilor generale, raportîndu-se la universul întregii poezii românești de ieri și de azi, la tradiționala relație dintre **etic și estetic**.

ACHIM MIHU : Poezia și etica nu numai că nu sînt disjunctive sau mutual-exclusive, dar, mai mult, ele nu sînt nici numai strict complementare. De cînd e lumea s-a impus latent un adevăr aproape imposibil de pus sub semnul întrebării : **poezia și etica se** intersectează. În cuvîntul poezie, pe lîngă versurile și strofele imaginate și combinate ținînd seama de canoanele esteticii materializate în litere, cerneală de tipar, hîrtie, carton și alte ingrediente tipografice și de legătorie, intră **a face poezie, a citi poezie, a vibra afectiv în contact cu poezia, a descoperi** omul și lumea acestuia cu ajutorul ei, **a emancipa și desăvîrși** omul.

Plecînd de la propoziția : **„Poezia este și etică"**, putem specula cu rost pe o temă îndelung dezbătută în istoria culturii. Un prim sens al legăturii dintre poezie și etică ar fi acela că prima este în întregime estetică. De fapt ne aflăm în prezența unui nonsens ridicat la pătrat. După cum spuneam, poezia are un conținut mai larg decît estetica. Totodată, estetica nu poate fi privită ca o ocază scoasă de sub incidența altor influențe umane și proiectată într-o galaxie despre care știm ceva, dar ne este total inaccesibilă. Al doilea fel de a privi raportul în cauză poate fi numit complementarism. Îl putem exprima astfel : etica este un complement al poeziei. De primul model se leagă punctul de vedere după care etica e contrariul poeziei, iar de al doilea că ea este o parte necesară, deși de altă natură, a creației poetice. După cum rezultă din cele spuse, complementarismul poate fi punctul de plecare al unor poziții total diferite cu privire la relația dintre poezie și etică. Nu rareori se explică și astăzi nevoia de etică a poeziei prin complementaritatea lor ceea ce, credem, constituie o simplificare și un anacronism.

Ne înscriem în imaginea intersectivă prin al treilea tip de raport. Deși este elementar, nu trebuie să-l subapreciem, deoarece nu pune **alături** poezia și etica, ci le privește ca fiind **organic interrelate**. Este vorba despre luarea în considerare ca un fapt obligatoriu a eticii profesionale a poetului.

MIRCEA VAIDA : Imaginea de „trestie gînditoare", demult consacrată, însemnează pentru mine simbolul poetului, al programului asumat conștient, al creatorului de poezie. Acel „fior" sesizat de Blaga ca miez al liricii — e, deopotrivă, de natură ideatică și emoțională.

Așa cum simt și cred în poezie, în modul de a utiliza poemul ca limbaj, acesta e tocmai produsul sensibil al echilibrului dintre **logos** și **ethos**. E, firește, de la sine înțeles — și nu enunț o noutate spunînd că o anumită ideologie presupune implicit anume caracteristici etice — că ideologicul își pune în mod determinant pecetea asupra valorii etice a operei de artă. Că idealurile epocii socialiste modelează intim structura poeziei de azi.

HORIA BĂDESCU: Cred în imanența morală ca dimensiune a poeziei. În fond, a face poezie nu înseamnă altceva decît a învăța să trăiești cu demnitate. Iar a trăi cu demnitate înseamnă a asculta glasul adevărului. Deci, a vorbi despre poezie și adevăr ar putea părea un truism. Fiindcă, iată, ea, poezia, arta în general, se confundă cu adevărul. **Nu cunosc poezie mare, operă de artă mare, în care să nu existe această consonanță, care să nu fie în acord cu timpul. Cu timpul** etern al umanității și, în aceeași măsură, cu timpul istoric. Adevărul poeziei este însă unul specific, care nu ține în primul rînd de reflecție, ci de trăire. Nu mi se pare o eroare a socoti că adevărurile pot fi gîndite și trăite, că nu e tot una a avea conștiința adevărului sau a trăi acel adevăr. „A vedea idei" înseamnă, cred eu, tocmai verificarea prin propria trăire a înghețatelor adevăruri teoretice. Aceasta e prima lege a poeziei, a artei. În funcție de ea se naște poezia. Este ceea ce aș numi **sinceritatea artistului.** A fi sincer față de poezie înseamnă însă a fi sincer față de un timp istoric, pentru că tu însuți ești modelat, în datele esențiale, de acel timp și a-l ignora înseamnă a-ți ignora, a-ți falsifica propriul spirit.

Cineva afirma că trei sînt posibilitățile de adresare ale poetului : „Poetul se adresează fie poeziei, fie poetului, fie lumii". Credința noastră este că nu există decît o singură și reală direcție a mesajului poetic. **În orice condiții și sub orice formă, direct sau indirect, poetul se adresează lumii.** Iar în acest context, poetul se adresează de fapt **Omului,** pentru că universul căruia îi vorbește se structurează artistic numai în funcție de situația omului în el : dintotdeauna și, în același timp, la un moment dat. Rostul poeziei este acela de a-i vorbi omului, de a-i pune în față propriile adevăruri și de a-i propune **idealitatea** acestora.

Patosul moral al scrisului

De fapt, aceasta este opțiunea esențială a poetului român, dacă ar fi să ne oprim fie și numai la Lecția lui Octavian Goga.

ION VLAD : Reintoarcerea la un scriitor precum Octavian Goga are, cred, însemnătatea reintegrărilor atît de necesare azi în ordinea unor valori exemplare și a unor recomandări transmise generațiilor.

Ideea că literatura Transilvaniei a impus, dincolo de posibile programe, coordonate estetice indisolubil legate de vocația etică a scriitorilor români și a mesajului lor este o certitudine. Eticismul ține de natura acestui teritoriu spiritual, fără ca orizontul spațial să anuleze sau să estompeze dimensiunea esteticului. Important rămîne însă faptul că patosul moral al scrisului, însemnînd responsabilitate și gravitate, asumare a colectivității și a istoriei acesteia, consecvență și rigoare, afirmare a unui ethos țărănesc desenează o lume convertită în text, spațiu și timp, o înaltă conștiință a cuvîntului rostit sau scris.

George Coșbuc și Octavian Goga, Aron Cotruș, Emil Isac, Liviu Rebreanu și, supremă mărturie a poeziei transilvănene, Lucian Blaga, se întîlnesc într-o perfectă comuniune. George Coșbuc și Octavian Goga, de pildă, se reunesc în celebrarea unei lumi originare, a unei „țări" originare, cum spunea Ion Chinezu, anunțînd miturile poeziei lui Lucian Blaga, valorile supreme ale acesteia. Satul elogiat de Liviu Rebreanu și de Lucian Blaga în opere și în texte programatice este un univers nu mai puțin elocvent în aceeași ordine destinată să devină termen pentru configurarea unei spiritualități exprimate în literatură, în încrederea nestrămutată în creație.

Nu mai puțin semnificativă, se impune ideea unui proiect îndrăznet la scriitorii originari din Transilvania. E vorba de liniile eposului inaugurat de Ioan Slavici, continuat în poezia satului la George Coșbuc și la Octavian Goga, pentru ca Liviu Rebreanu și Pavel Dan să viseze la dimensiunile unei epopei unde istoria și ipostazele fundamentale ale existenței să-și găsească expresia cea mai exactă prin trimiteri la marile poeme ale lumii invocate în calitate de referenți absoluți. „Țara" scriitorilor plecați din Transilvania este rezultatul unei obsedante reafirmări a descendenței țărănești, de cele mai multe ori, și avem să aflăm în critica românească frecvente recunoașteri ale unor caractere distincte din acest punct de vedere. Octavian Goga se integrează acestui curs și proiectul său liric nu e străin de valorile precursoare. Poezia lui compune în volumele din 1905 și din 1909 atari „cînturi" concepute sub semnul aceluiași demers, interferînd lirismul și substanța epică a unei posibile epopei.

Ceea ce se cuvine subliniat, ceea ce a reieșit din plin și din dezbaterile prilejuite de „Zilele Octavian Goga", este acordul, sub specia creației autentice, dintre estetic și etic, neabdicarea de la condiția artei propriu-zise. George Coșbuc, Octavian Goga, Aron Cotruș, Lucian Blaga fac parte din familia poeților mistuiți de ideea unei mari opere.

MIRCEA VAIDA : Logosul eminescian din **La steaua**, adaptare în specie poetică a unei teorii științifice, aflat în bună frăție cu raționamentele pur matematice ale lui Ion Barbu, își dobîndește valențele de originalitate, de apartenență profund românească, prin proprietățile ethosului exprimat. În forme spontane, inepuizabile, ethosul nostru național apare ca o continuitate aparte, începînd cu baladescul **Mioriței**, trecînd prin Budai-Deleanu, Eminescu, Coșbuc, Goga, Arghezi, Vinea sau Blaga și pînă la realitatea imediată a zilelor noastre, ilustrată liric prin M. Beniuc, Nichita Stănescu, Șt. Aug. Doinaș. E în aceasta patriotismul sublimat în esența operei fiecărui creator autentic. Incantația lui Goga, spre a da un exemplu, s-a păstrat la o înaltă altitudine estetică atît timp cît nu și-a pierdut acel curat ethos național, acea specifică pătimire pusă în slujba poporului său.

Fără voie mă simt ispitit să rostesc o profesiune de credință care se referă și la generația mea, la contemporaneitatea versului românesc. E limpede că noi privim în trecut și în viitor și prin „ochiul lui Eminescu", opera sa fiind un obiectiv complex pentru cercetarea lumii, a realității. Poezia se constituie astfel, implicit, nu numai ca logos, ci, mai ales, ca etalon etic de sesizare a liniilor de forță ale vieții și societății.

Estetică fără etică în poezie ?... Mi se pare un nonsens. Ce pot acoperi oare niște cuvinte obscure, orfane, fără țară, decît un gol al simțirii văduvite de fiorul fierbinte al intensității vieții !

Prezența în cetate

Timpul nou, socialist, a validat această orientare structurală a lirismului românesc, îndreptîndu-l mai decis spre viață, spre oameni, spre idealurile colective.

ACHIM MIHU : Foarte mult s-a discutat și încă se mai discută despre legătura dintre poezie și etică, asimilîndu-se ultimul termen cu politicul. Fără nici o îndoială, **eticul și politicul** sînt atît de apropiați încît par a fi interșanjabili. Este drept că marile curente politice din istorie au fost înscrise ca tendință pe linia realizării unei moralități noi și mai adînci. Așa s-au petrecut lucrurile în timpul Marii Revoluții Franceze, precum și la noi pe vremea Unirii din 1859. Procesul mondial de eliberare națională din secolul nostru a ocazionat un avînt aparte al poeziei în țările „lumii a treia". Conexiunea cu politicul a fost deosebit de vie la noi în perioada postbelică, după înfăptuirea revoluției de **eliberare socială și națională**. La Cluj, de pildă, — ca în toată literatura, de altfel — sub flamura poeziei politice **s-a** constituit în epoca respectivă un nucleu valoros de poeți, în jurul căruia au gravitat cu succes un număr important de talente astăzi validate de istoria culturii noastre. Totuși, poezia nu este și nu poate fi redusă la rolul de anexă a politicului și nici eticul confundat cu politicul.

În acest moment intervine logic în tipologia relației dintre politic și etic înțelegerea ultimului termen într-un sens larg. Poezia este etică atunci cînd nu falsifică adevărul, atunci cînd nu ocolește marile probleme ce și le pune omul în raportul cu lumea și cu semenii lui, atunci cînd se apropie de oameni, de nevoile și idealurile lor particulare sau general-umane, atunci cînd vrea ca omul să devină și mai mult om, adică mai bun, mai înțelept, mai frumos.

Militantismul politic nu are valoare în orice condiții. Pe lîngă realizare estetică el trebuie bazat pe adevăr. Octavian Goga, înainte și în preajma lui 1918 și-a legat poezia de politică, făcîndu-se exponentul intereselor țărănimii și ale românilor din Transilvania ce își doreau unirea cu restul țării. Cînd, mai tîrziu, în deceniul patru, el nu a avut o viziune clară despre situația României și problemele ei, poezia lui, fără cusur sub raport estetic, deși legată de un anume politic, nu realiza, totuși, intersecția adecvată cu eticul. Calea legăturii (social și uman dezirabilă) a politicului cu poezia nu e nemijlocită. Ea e mijlocită, analizată și judecată axiologic de cunoaștere, de etică, de filozofie și de alte laturi ale spiritualității. E un adevăr confirmat cu putere în condițiile lumii noastre noi, socialiste, cînd formația filosofică a autorilor are trainice temelii în filosofia materialist-dialectică.

HORIA BĂDESCU: Dacă vrem să vorbim cu adevărat omului, să slujim umanismul, trebuie să vorbim în primul rînd sufletului acestuia. Prea mult și prea ades, în numele unui modernism rău înțeles, al așa-zisei sincronizări a poeziei la logica acestui secol poligraf, au fost alungate din cetatea artei sensibilitatea și sentimentul, adică lirismul. Acuzele aduse acestora **s-au** bazat de cele mai multe ori pe argumente scoase din versificația, din făcătura veleitară ori mediocră, nu din adevărata poezie. Prea ades s-a confundat sentimentul cu sentimentalismul, simplitatea cu simplismul.

Orice poezie bună **înseamnă** o idee trăită sau, dacă vreți, o trăire gîndită. O idee exprimată în secul limbaj al filozofiei, oricît de mare și de adevărată ar fi, nu va fi niciodată o poezie. În fapt, nu există o poezie filozofică și un alt fel de poezie, ci angajare majoră sau minoră față de om și adevărul său. A trăi, a simți cu acuitate acest adevăr, și a-l exprima cu înaltă măiestrie, înseamnă a face ceea ce unii numesc poezie filozofică și ceea ce în fapt nu este decît mare poezie. Această presupune însă patosul trăirii care nu trebuie confundat cu retorica goală. Căci el înseamnă tensiune maximă, nu vorbărie. Fiindcă a face poezie cu adevărat înseamnă a simți omul ; omul în timpul acesta și în cel viitor. A nesocoti omul de lîngă tine, a face abstracție de ceea ce se întîmplă în jur, în țara și în lumea ta, a te retrage între micile și egoistele ziduri ale unui eu impersonalizat este astăzi o crimă. **Artistul creează pentru oameni.** El este un om al cetății, al cărui destin nu e o chestiune pur personală, ci se reclamă de la acela al colectivității. El iese în agora pentru a se exprima pe sine prin ceilalți, exprimîndu-i pe ceilalți.

Prezența deci a poeziei noastre în cetate nu este numai un imperativ, ci o realitate. Prezența poetului însuși în cetate nu este și n-a fost niciodată numai un imperativ, ci o realitate. Cel puțin în literatura română, a exemplifica în acest sens înseamnă a parcurge istoria acesteia de la origini pînă în prezent. Și în patria socialistă glasul poetului este glasul cetății în expresia lui artistică. Prezența poeziei în cetate, forța ei de a fi în agora, de a influența conștiința semenilor și de a mișca inerții este direct proporțională nu numai cu dimensiunea morală și artistică a eului creator, ci și cu importanța ce se acordă acestuia.

MIRCEA VAIDA : Ion Barbu apostrofa pe oricine ar fi îndrăznit să manifeste „un surd mirlit" la „săgeata ideii". De la Eugen Jebeleanu la Nichita Stănescu, Ioan Alexandru, Ion Horea și pînă la altii mai tineri, poemele se constituie în mesaje ale vieții, ale dreptății, ale păcii, ale omeniei. Pentru că oare ce ar fi cuvintele noastre, frumoasele noastre cuvinte de poeți, de scriitori angajați, fără adevărul eului nostru prezent în avangarda binelui, în frontul luptei pașnice, eroice pentru făurirea unei societăți noi, socialiste, și a unui om nou, pe măsura acestui timp ?

Dezbatere realizată de
Ioan ADAM
Costin TUCHILA

Vorba și fapta

(Urmare din pag. I)

ția, productivitatea, creativitatea culturală și cei ce răspund direct nu numai că nu caută soluțiile oportune, dar nu răspund, așa cum se cere, acestor sesizări. Însă problemele nerezolvate nu dispar, ci se adună, se aglomerează și nasc împrejurări negative.

Există și responsabili care ascultă fără să audă, nesocotesc ce li se comunică, ori dau răspunsuri liniștitoare fără nici o acoperire, pertractînd, tărăgănind, inducînd în eroare cetățeni ce se prezintă în fața lor cu încredere și respect. E nespus de trist spectacolul omului cu funcție care refuză să ia cunoștință de ceea ce i se relatează despre circumstanțe din propriul său cimp de responsabilități : cei mai cumpliți surzi — spunea Diderot — sînt cei care nu vor să audă. Dar e cu totul deplorabil omul căruia statul i-a încredințat o îndatorire și care în loc să și-o îndeplinească, mistifică atît forurile superioare, cît și persoanele ce vin să-i înfățișeze cazuri ce se cer soluționate. E infinit mai potrivit un răspuns bărbătesc, fără echivoc, în spiritul legilor și al realităților, decît o înșelătorie verbigerantă, perpetuată luni și ani prin aminări amăgitoare, ori făgăduințe deșarte. Tehnicianul care are o inovație folositoare, medicul care a descoperit un leac nou, scriitorul care a depus un manuscris la editură, funcționarul care propune căi mai scurte pentru circulația hîrtiilor au dreptul să afle la timp și clar răspunsuri neîndoielnice la ceea ce propun spre utilitate generală. E cu totul neconform normelor eticii și echității să fie purtați cu vorba, cînd ei propun o faptă.

În genere, se cuvine să ne obișnuim cu datoria — ce ne incumbă, de fapt, tuturor — și să ne dezobișnuim de ideea abstractă de datorie, care se preface în fum. A-ți îndeplini îndatoririle nu oricum, și nu în dorul lelii, nu discutînd îndelung despre ce trebuie, ci săvîrșind realmente și la cota revendicată de veritabilul simț al responsabilităților, nu a hotărî în fiecare zi că se face, ci făcînd efectiv ce ai hotărît — au însemnat dintotdeauna criterii ale calității umane. Celebrul învățat și revoluționar Benjamin Franklin îndemna, sustinut de propriul său exemplu : „Fii hotărît a face ceea ce ai hotărît să faci".

*Cîte ședințe și adunări n-ar dura mai puțin și cîtă vreme irosită n-ar putea fi recuperată dacă s-ar delesta expunerile de vorbe umflate și lozinci perimate și s-ar studia modurile concrete de a acționa ! Cîte lecții plictisitoare, aride, îmbîcsite de citări antediluviene nu ar fi înlocuite de expuneri interesînd pe toată lumea și îndemnînd la îmbunătățirea muncii, la elevarea calității vieții, dacă s-ar grefa pe realități și ar da îmboldiri directe activității creatoare ! De altfel, nu în puține locuri a început să se facă o distincție din ce în ce mai pronunțată între teoria eficace și discuția vană, între cuvîntul ce duce la faptă și frazeologia sforăitoare, produsă în sine și pentru sine. E știut — spunea cîndva N

A APĂRUT:

NICOLAE CEAUȘESCU

CUVÎNTARE LA SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Activitatea internațională a României privind dezvoltarea relațiilor politico-economice, a colaborării multilaterale cu toate statele, participarea activă la soluționarea problemelor complexe ale vieții mondiale, prin dialog și negocieri, la lupta pentru dezarmare și pace în lume.

23 OCTOMBRIE 1986 Editura politică

CRONICĂ

Prin decret prezidențial, tovarășul Petre Gigea a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Franța, în locul tovarășului Gheorghe Tache, care a fost rechemat.

BUZĂU: Economii de materii prime

O dată cu acțiunile întreprinse pentru depășirea sarcinilor de plan și a programului suplimentar de producție pe 1986, colectivele de oameni ai muncii din industria județului Buzău acordă o atenție deosebită valorificării superioare a materiilor prime, materialelor și resurselor energetice. În perioada care a trecut din acest an au fost economisite, față de normele de consum, 2 800 tone metal, 860 tone combustibil convențional și 10 milioane kWh energie electrică. **(Stelian Chiper).**

Indicatorul COMPETENȚĂ

(Urmare din pag. I)

conduită socială se interpun, citeodată, meandrele unor prejudecăți și inerții. Președintele unei unități agricole fruntașe, inginer agronom, povestea nu de mult, amuzat și intrigat totodată, despre „dezamăgirea" pe care le-o provocase vecinilor invitați la un schimb de experiență. Le-a explicat din capul locului, fără ascunzișuri, cum se obținuse recolta record: printr-o scolarizare „intensivă" a formațiilor de lucru în vederea însușirii temeinice și aplicării riguroase a unor metode agrotehnice propuse de cercetătorii agricoli. Dar oaspeților nu le venea, sau nu le convenea, să creadă în explicațiile aparent atît de simple ale vecinului; ei căutau și nu reușeau să descopere vreun alt avantaj, mai „palpabil", mai ascuns, de care s-ar fi bucurat gazdele: ceva sămînță mai pe sprinceană, ceva îngrășăminte mai multe, ploi mai darnice... Dar pe terenul șanselor egale, singurul avantaj, de neclintit și de netăgăduit, se dovedea știința. Competența.

Citeodată, pentru unii e mai ușor s-o constate decît s-o recunoască. Căci a-ți recunoaște lucid, fără menajamente neajunsurile, lacunele profesionale înseamnă a rupe echilibrul comod, dar precar al automulțumirii, acest sindrom al stagnării. Și poate că nici o altă mulțumire de sine nu e mai păgubitoare, pentru individ și pentru societate, decît cea la adăpostul iluzioriu al unei diplome. Starea omului care instalat într-un post oarecare își imaginează că funcția e făcută să-i ateste competența și nu, cum e normal, competența să-i ateste în funcție. În optica lui, competența echivalează cu o depunere la C.E.C. garantată pe termen nelimitat și aducătoare de dobînzi pe viață. Dar oare să nu știe cel în cauză cît de fragilă îi este „agonisea-la"? Se arată el cumva străin de exigențele timpului și face figură de Sandu Napoilă rătăcit într-o lume dinamică? Dimpotrivă, el lasă impresia că e permanent „în priză". Drept care, cu un surîs detașat pe buze, îți va calcula cu precizie inexorabila rată de perisabilitate a cunoștințelor în domeniul său și al altora, îți va cita pentru culoarea argumentației vreun proverb exotic („dă-i flămîndului un pește și se va sătura azi, învață-l să pescuiască și se va hrăni toată viața") sau vreo cugetare modernă („o idee nouă începe prin a fi un paradox, continuă prin a fi o banalitate și sfîrșește prin a fi o prejudecată"). Dar dincolo de competența... verbală? Iluzia că, în ce îi privește, se descurcă și se va mai descurca fără efort sau doar mimînd efortul, aminînd sine die scadența înnoirii („ce rost are să umblu la baterie cît mă mai ține?" își face el mărunta socoteală). Un altul, încorsetat de practicism, își găsește justificarea în presiunea sarcinilor curente și în capacitatea de a le da o rezolvare de moment („ce-o fi în anul 2 000 o să mai vedem, să ajungem noi acolo!", refuzînd să vadă că riscă să rămînă mult mai devreme în pană de „combustibil").

Poate că nu există o mai mare piedică în calea creșterii indicatorului competență decît formalismul. Cînd „bifarea" cursurilor de pregătire se substituie preocupării pentru eficiența lor. Cînd prezența se confundă cu participarea. Se plîngea un director într-o consfătuire că, deși a încercat unele metode moderne de stimulare a creativității, rezultatele n-au fost cele scontate. Și dădea ca exemplu „furtuna creierelor". Dar, la o analiză mai atentă, a reieșit că respectivele creiere, înzestrate cu un fond de cunoștințe depășite, neîngrijate cu idei proaspete, netrecute printr-un regenerator process de reciclare, n-aveau din ce stîrni „furtuna". Cel mult, o adiere palidă printre soluții știute și omologate de toată lumea. Chiar și cel mai perfecționat computer, dacă nu e programat corespunzător și nu e folosit la reala sa capacitate, nu se deosebește de un dulap de pe vremea bunicii decît prin designul său mai atrăgător...

Ca orice proces viu în centrul căruia se situează omul, pregătirea și perfecționarea profesională, creșterea competenței constituie, înainte de toate, o problemă de conștiință. De educație. De ce înveți? Cît înveți? Cum înveți? Uneori, în practică, fie că se neglijează răspunsurile, presupuse a fi indeobște cunoscute, fie că se oferă răspunsuri fragmentare, superficiale, incapabile să stimuleze întreaga ambiție și voință, să angajeze în profunzime capacitățile intelectuale, interesul față de nou și înnoire. Nu e suficientă grăbita recomandare „nu-ți strică să mai înveți", nici simpla dispoziție administrativă însoțită de perspectiva accesului la o categorie superioară de încadrare. Este misiunea factorilor formativi din fiecare unitate, de la fiecare loc de muncă de a pune puternic în lumină, cu pasiune și convingere comunistă, multiplele motivații ale studiului permanent — mijloc și finalitate a personalității umane armonios dezvoltate.

Motivațiile de ordin general ale răspunderii față de societate, față de viitorul patriei care este viitorul fiilor ei temeinic instruiți, capabili să rezolve cu forțe proprii, printr-un aport original de gîndire, cele mai complexe ecuații ale revoluției tehnico-științifice.

Motivațiile de ordin personal, în cadrul cărora efortul învățăturii se compensează din plin cu satisfacțiile cunoașterii, ale demnității pe care o oferă, în stima colectivității, statutul de bun specialist și bun revoluționar.

...În nopțile tîrzii de studiu, un gînd înalt luminează fruntea concentrată și alungă oboseala: ești atît cît știi, știi atît cît înveți.

Realizări din țările socialiste

R.P. POLONĂ:

Dinamismul investițiilor

În Polonia, tot mai multe mijloace financiare se alocă pentru dezvoltarea ramurilor moderne, purtătoare ale progresului tehnico-științific.

În ansamblul investițiilor crește partea destinată modernizării industriale. În cursul anului trecut, pentru mașini noi și instalații s-au alocat 554 miliarde de zloți, iar în acest an alocațiile urmează să ajungă la 772 miliarde de zloți.

Între ramurile unde ritmul investițiilor se distinge printr-un dinamism deosebit se numără metalurgia, construcțiile de mașini, dar mai ales industria electrotehnică și electronică. În anii imediat următori, industria electronică și mai ales cea microelectronică se vor lărgi simțitor și se vor moderniza. Acest lucru va determina o sporire substanțială a producției sectoarelor respective. Astfel, dacă pentru actualul plan cincinal se prevede o creștere de aproape 17 la sută a producției întregii industrii poloneze, producția electronică urmează să sporească cu o treime. Investițiile în această ramură de vîrf au dus la sporirea continuă a competitivității produselor sale, astfel că în prezent Polonia exportă produse electronice, inclusiv tehnică de calcul, în U.R.S.S. și alte țări socialiste, ca și în unele țări capitaliste.

R.P. UNGARĂ:

Proiecte edilitare la Budapesta

În cursul actualului cincinal, capitala R. P. Ungare, orașul Budapesta, își va spori considerabil zestrea edilitară, va dobîndi noi caracteristici de mare centru urban dotat în conformitate cu exigențele zilei de azi. Investițiile prevăzute în acest sens sînt de 68 miliarde de forinți și ele vor fi utilizate cu prioritate pentru construcția de locuințe, de școli și unități sanitare, precum și pentru protecția mediului ambiant. Astfel, urmează să fie construite circa 60 000 de locuințe, ceea ce va asigura acoperirea a jumătate din necesarul estimat pentru perioada următorilor cinci ani.

O parte din investiții vor fi alocate transportului în comun, în primul rînd pentru extinderea rețelei metroului. Actualei rețele, în lungime de 21,1 km, i se vor adăuga alți 5,3 km, într-un ritm cu ceva mai lent decît se proiectase inițial. Metropola de pe Dunăre va avea, totodată, un nou pod, al nouălea.

Între proiectele referitoare la protecția mediului ambiant figurează reducerea poluării aerului și micșorarea zgomotelor, intensificarea acțiunilor de neutralizare a deșeurilor industriale și păstrarea calității apei din Dunăre.

R.S.F. IUGOSLAVIA:

Creșterea capacităților energetice

Recent, în apropierea orașului Tuzla, din partea centrală a Iugoslaviei, au început lucrările de construcție a celei mai mari termocentrale din această țară. Planificată să intre în funcțiune la începutul capacitate pînă în anul 1993, unitatea va dispune de patru generatoare, cu o putere totală de 2 000 MW, furnizînd rețelei electrice naționale o cantitate de aproximativ trei miliarde KWh anual. Alimentarea cu cărbune a centralei se va face de la minele Vanovici și Kreka, din imediata vecinătate, acestea fiind supuse în prezent unor lucrări de modernizare și extindere.

Ponderea centralelor termice în producția de energie electrică a Iugoslaviei este actualmente de 50 la sută, restul revenind hidrocentralelor și atomocentralei de la Krsko — deocamdată singura unitate de acest fel din țară.

Inaugurarea lucrărilor la noua termocentrală se înscrie pe linia hotărîrilor adoptate de Congresul al XIII-lea al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, care prevăd ca în anii următori să sporească considerabil potențialul energetic al țării, prin înălțarea unor noi obiective în diferite zone ale țării. În acest scop sînt prevăzute însemnate investiții. Astfel, de exemplu, întreprinderea iugoslavă „Energoinvest" din Sarajevo proiectează să realizeze pînă la sfîrșitul anului 1990 investiții în valoare de nouă miliarde dinari în dezvoltarea producției de echipament energetic, precum și în studii și cercetări în domeniul sistemelor energetice electrice.

R.P. MONGOLĂ:

Pentru ridicarea eficienței agriculturii

În proiectele de dezvoltare economică a Mongoliei, în actualul cincinal o atenție deosebită se acordă agriculturii. Congresul al XIX-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol a stabilit ca sarcină principală asigurarea creșterii constante a producției vegetale și animale, îmbunătățirea aprovizionării populației cu produse alimentare și a industriei cu materii prime, prin întărirea și modernizarea bazei tehnico-materiale a acestei ramuri și folosirea eficientă a resurselor. S-a adoptat, de altfel, un program special în această privință, prevăzîndu-se un spor mediu anual al producției agricole de 18—20 la sută și o creștere de 25—30 la sută a investițiilor, față de cincinalul anterior. O parte substanțială a investițiilor prevăzute sînt destinate întăririi bazei tehnico-materiale a zootehniei. Așa cum scrie ziarul „Novosti Mongolii", se urmărește perfecționarea activității în acest domeniu prin îmbinarea rațională a metodelor tradiționale cu cele moderne de creștere a animalelor, prin introducerea de tehnologii intensive, în funcție de particularitățile zonale. În sectorul producției vegetale se prevăd, de asemenea, însemnate sporuri de producție. În primul rînd la cereale, unde creșterea în actualul cincinal va fi de cel puțin 40 la sută.

CUBA:

Crearea de complexe agroindustriale

O orientare fundamentală a politicii cubaneze de industrializare o constituie crearea în sectoarele agricol, al creșterii vitelor, industriei zahărului, alimentar și al pescuitului a unor mari complexe agroindustriale. Acest obiectiv figurează, de altfel, în proiectul Programului Partidului Comunist din Cuba, aflat în prezent în dezbaterea tuturor cetățenilor țării, proiect care va fi definitivat și aprobat pînă la sfîrșitul anului. În următorii ani atenția va fi concentrată spre asigurarea necesarului de alimente al populației, dezvoltarea ulterioară a fondurilor pentru consum și diversificarea exporturilor. Se urmărește, de asemenea, întrarea în circuitul economic național a unor materii prime și înlocuirea, în parte, a importurilor. Potrivit prevederilor documentului menționat, industria zahărului și a derivaților lui va rămîne prioritară și se va acorda o atenție deosebită creșterii rentabilității sectorului agrozootehnic.

Problemele agriculturii cubaneze, ale transformărilor socialiste în acest sector au fost dezbătute recent la întîlnirea națională a reprezentanților cooperativelor agricole din Cuba.

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

În preajma partidei retur dintre Steaua și Anderlecht

Primii chemați să creadă în victorie sînt antrenorii și jucătorii

Mai rămîn puține zile pînă la partidele revanșă din turul al doilea al cupelor europene interclubur. Miercuri, 5 noiembrie, la București, Craiova, ca și în orașul belgian Gand, echipele noastre vor juca meciuri retur dificile, în condițiile scorurilor defavorabile din prima manșă, fapt care pretinde răspundere maximă personală și colectivă, un spirit de dăruire totală din partea fiecărui jucător și a fiecărei formații în lupta sportivă pentru rezultate cît mai bune.

Un interes cu totul deosebit îl suscită meciul de la București dintre Steaua și Anderlecht, atît pentru amatorii de fotbal din țară, cît și de pe continent. Se știe că partida tur s-a desfășurat într-o conjunctură defavorabilă campioanei noastre, echipa ei de bază fiind serios diminuată valoric de indisponibilitatea a patru titulari, de modificările care s-au impus în absolut toate compartimentele. Și totuși, pentru cine a fost de față la partida din capitala Belgiei, această formație mult diminuată a Stelei s-a prezentat impecabil în apărare timp de 75 de minute. Redau citeva scurte extrase din cronicile belgiene: „...această apărare românească părea de-a dreptul inexpugnabilă"; „...timp de 75 de minute, românii dovediseră o rigoare fără fisură în apărarea porții lor, tehnica remarcabilă permițîndu-le adesea să realizeze minuni". („Le Soir" — Jacques Hèreng).

Iată-ne acum în apropierea returului. Mai întîi, pe scurt, ce cred belgienii: „În retur, cu formația cvasicompletă, Steaua amenință să se arate încă o dată foarte periculată" („Le Soir" — Julien Michels); antrenorul Haan — „Citeva referințe istorice sînt suficiente pentru a ne înarma cu o mare prudență... Să spunem deci că sîntem la jumătatea drumului, nu mai departe...".

Conștienți de dificultățile recuperării dezavantajului de pe tabela de marcaj, conducerea și jucătorii echipei Steaua pregătesc minuțios și cu multă ambiție revanșa. Spiritul general care domină este acela de a juca fiecare minge și de a desfășura fiecare acțiune cu toată prețuirea și ardoarea. Steaua deține argumente puternice: evoluează în formație completă, are de partea sa un plus apreciabil de tehnicitate și omogenitate față de adversara ei, joacă pe terenul propriu, în fața publicului propriu. Există însă și un alt factor — în aceste condiții, fundamental — care va cîntări greu pe parcursul întregii întîlniri: antrenorii și jucătorii Stelei trebuie să creadă cu tărie că pot întoarce rezultatul în favoarea lor. La un asemenea tip de întîlniri fotbalistice există desigur anumite rigori tehnico-tactice pe care, fără îndoială, antrenorii le vor aprecia cu cît mai mare exactitate. Dar totul se va subordona, în desfășurarea acestei întîlniri, forței morale, sufletești a jucătorilor, convingerii lor că această echipă de excepție a fotbalului nostru este capabilă să dea o replică superioară, așteptată nu numai de publicul nostru, ci și de mulți specialiști din fotbalul european. Pentru că, astfel, după cum rezultă din comentariile din presa de specialitate sportivă, mulți se întreabă cu interes și curiozitate profesională dacă Steaua, campioana europeană interclubur, va putea demonstra din nou că este o mare echipă. Jucătorii și antrenorii Stelei să creadă pînă la capăt în forța echipei, să fie convinși fiecare că pot realiza performanța și că astfel se vor bucura în continuare de dragostea iubitorilor de sport din țară. Primii datori să creadă în victorie trebuie să fie antrenorii și jucătorii echipei Steaua!

Valeriu MIRONESCU

TIMIȘOARA: În funcțiune — un nou obiectiv industrial

Pe noua platformă industrială din zona sud-estică a municipiului Timișoara, unde în anii de glorie ai „Epocii Nicolae Ceaușescu" au fost construite importante întreprinderi din domenii ale tehnicii de vîrf, s-a înălțat un nou obiectiv economic — întreprinderea „Optica", unitate destinată realizării de produse de mecanică fină și optică. Noua întreprindere timișoreană a și pus la dispoziția beneficiarilor primele sortimente de lentile de ochelari, de la zero la plus-minus 6 dioptrii, urmînd ca, pînă la finele anului, aici să fie asimilată în fabricație întreaga gamă de lentile care pînă acum se realizau la Întreprinderea „Optica română" București.

Datorită înaltului nivel calitativ, noile produse purtînd marca I.O.T. au fost solicitate și la export, primul beneficiar de peste hotare al lentilelor de ochelari fabricate la Timișoara fiind firma „Karl Zeiss Jena" din R. D. Germană. **(Cezar Ioana).**

tv

11,30 Telex
11,35 Lumea copiilor (parțial color) ● Teleflimoteca de ghiozdan (color): „Premiul". Ultimul episod
12,40 Din cununa cîntecului românesc (color). Codrule, frunză galbină...
13,00 Album duminical (parțial color)
14,45 Contemporanii noștri (color). La Mihăilești, într-o toamnă de aur
19,00 Telejurnal
19,20 Țara mea azi (color). Județul Bacău în anul 65 al partidului
19,40 „Cîntarea României" (color). De pe marea scenă a țării pe micul ecran. Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și cu Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Bacău
20,20 Film artistic (color): „Povestea unui spectacol"
21,50 Telejurnal

LUNI, 3 NOIEMBRIE

20,00 Telejurnal
20,20 Orizont tehnico-științific
20,35 Tezaur folcloric (color)
20,50 Roman-foileton (color): „Calvarul". Producție a studiourilor sovietice. Episodul 3.
21,50 Telejurnal

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 2 noiembrie, ora 20 — 3 noiembrie, ora 20. În țară: Vremea se va răci treptat, începînd din nordul țării. Cerul va fi variabil, mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, sub formă de burniță și ploaie, iar la munte vor fi și sub formă de lapoviță și ninsoare. Trecător și izolat, ploile se vor transforma în lapoviță și ninsoare în nordul și nord-estul țării. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu intensificări locale mai ales în estul și sud-estul țării, din sectorul nord-est. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 5 și plus 5 grade, mai ridicate în prima noapte, dar mai coborîte la sfîrșit în depresiuni, iar cele maxime între 4 și 12 grade. În ultimele dimineți, în centrul și nordul țării se va produce brumă și îngheț la sol. Izolat, ceață. **În București:** Vremea se va răci, mai ales în a doua parte a intervalului. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații sub formă de burniță și ploaie. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu unele intensificări în ultimele zile din sectorul estic. Temperaturile minime vor oscila între 3 și 5 grade, iar cele maxime între 7 și 10 grade.

DIN ORIZONTURILE CUNOAȘTERII

● MAI MULTĂ ELECTRICITATE DIN... SOARE. Pe plan mondial, în numai doi ani, producția de energie electrică realizată prin conversia energiei solare a crescut cu 25 la sută. Și totuși, puterea instalată a noilor centrale bazate pe această sursă de energie neconvențională este încă foarte redusă. Tocmai pentru valorificarea mai largă a energiei solare, specialiști din întreaga lume depun eforturi vizînd, pe de o parte, reducerea costului instalațiilor solare, pe de altă parte, creșterea performanțelor atinse de acestea.

Desi randamentul de conversie a energiei solare în electricitate este destul de ridicat (11 la sută) în cazul celulelor fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin, se pare că viitorul energeticii solare fotovoltaice aparține celulelor cu siliciu amorf, mult mai ușor de fabricat, dar deocamdată cu un randament de conversie de numai 5 la sută. Prognozele specialiștilor estimează creșterea, pînă în 1990, a randamentului de conversie al celulelor cu siliciu cristalin pînă la 15 la sută, iar al celor cu siliciu amorf, pînă la 8 la sută. Această îmbunătățire a performanțelor va avea drept consecință reducerea la 4—5 dolari a costului celulelor capabile să producă un watt, în cazul celor fotovoltaice cu siliciu cristalin, și la 2—3 dolari în cazul celor cu siliciu amorf. Celulele fotovoltaice cu siliciu amorf își vor menține atuul economic și în 1995, cînd vor permite instalarea unei puteri de un watt cu circa 2 dolari, față de 3 dolari, în cazul siliciului cristalin.

● GIGANT SIDERURGIC. De curînd, pe șantierul noului Combinat siderurgic din Baoshan, de lîngă Shanghai, s-a trecut la a doua etapă a lucrărilor de construcție. De pe acum însă, noua vatră siderurgică se situează pe locul doi, după marele combinat din Anshan, în ce privește capacitatea de producție. Pe instalațiile realizate pînă în prezent se vor obține, anual, 3 milioane tone de fontă, 3,12 milioane tone oțel și 500 mii tone de țevi și conducte, îndeosebi pentru industria petrolieră. Noul combinat se situează însă pe locul întîi în cadrul industriei siderurgice chineze în ce privește tehnicitatea instalațiilor din dotare. De aceea și este noua vatră siderurgică cel mai important obiectiv de investiții realizat în China, în anii de după eliberare. De la alimentarea cu materii prime și pînă la realizarea produselor siderurgice finite, întregul proces de producție este automatizat. Toate principalele sectoare de activitate sînt înzestrate cu calculatoare. La elaborarea tehnologiilor, o contribuție de seamă și-a adus Institutul de cercetări siderurgice din Shanghai.

● PROSPECȚIUNI GEOLOGICE DIN COSMOS. Anual, în U.R.S.S., cu ajutorul fotografiilor efectuate de sateliții automați și de cosmonauții care își desfășoară activitatea în stații orbitale, se descoperă circa o sută de noi zăcăminte de minereuri. Potrivit aprecierii specialiștilor, efectul economic, de pe urma folosirii informațiilor din Cosmos, se ridică anual la circa 30 de milioane de ruble.

De pe orbită, perspectiva asupra Terrei oferă într-adevăr posibilități deosebite prospecțiunilor geologice. Din Cosmos se poate pune în evidență, oricît de surprinzător ar fi, ceea ce nu se vede nici chiar din avion, respectiv structuri geologice aflate la adîncimi de cîteva kilometri. Acestea „răzbat" prin straturile superioare de depuneri sedimentare afinate aidoma contururilor unei statui acoperite cu pînză. Astfel, au fost depistate structuri înelare ascunse, formațiuni geologice cu diametrul de 1 000—1 500 de kilometri, iar la limitele acestora au fost descoperite bogate zăcăminte de diverse minereuri, în principal, în Siberia, în Urali și în zone ale Asiei centrale.

● O NOUĂ MESERIE A BACTERIILOR LUCRĂTOARE. Actualmente, în Japonia se manifestă intense preocupări vizînd dezvoltarea unor tehnologii neconvenționale de producere a hidrogenului. Una dintre cele mai promițătoare roade ale cercetărilor întreprinse pînă acum în această direcție se datorează specialiștilor renumitului „Institute of Technology" din Tokio. Aceștia au obținut, prin inginerie genetică, o tulpină nouă de Escherichia coli care produce hidrogen din glucoză, cu un randament de transformare de 50 la sută, respectiv cu 34 la sută mai ridicat și într-un timp de 2,5 ori mai scurt decît tulpinile uzuale. Se apreciază că noua tulpină bacteriană oferă mari perspective privind valorificarea unor materii organice ieftine, cum ar fi melasa, lichidul siropos rămas de la fabricarea zahărului, după concentrarea sucului de sfeclă sau de trestie de zahăr.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A REPUBLICII PANAMA

Domnului ERIC ARTURO DEL VALLE
Președintele Republicii Panama

CIUDAD DE PANAMA

Ziua națională a Republicii Panama îmi oferă prilejul de a vă adresa, în numele poporului român și al meu personal, sincere felicitări și cele mai bune urări, iar poporului panamez prieten pace și prosperitate.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele
Republicii Socialiste România

Poporul din Republica Panama sărbătorește împlinirea a 83 de ani de la proclamarea independenței naționale. În același an, 1903, cînd Panama s-a despărțit de Columbia, devenind stat de sine stătător, tinerei republici i-a fost impus de către Statele Unite ale Americii un tratat în care își rezervau pe timp nelimitat „dreptul de suveranitate" asupra canalului ce străbate istmul. Răpirea unei porțiuni din teritoriul țării a avut efecte nocive și pe plan economic, intrucît cea mai însemnată bogăție a panamezilor o constituie însăși poziția geografică a țării lor — un istm care, prin intermediul canalului ce-l străbate, unește oceanele Pacific și Atlantic. Poporul panamez a avut de dus o luptă dîrză și consecventă pentru a-și face respectate drepturile legitime. După ani îndelungați de negocieri, între guvernele panamez și american au fost încheiate cele două tratate, intrate în vigoare la 1 octombrie 1979, privind transferarea pe etape — pînă la sfîrșitul anului 1999 — a canalului către Republica Panama.

În ultimii ani, politica guvernelor panameze a fost orientată spre recuperarea bogățiilor naționale, spre valorificarea lor în interesul propriei dezvoltări și, implicit, spre consolidarea independenței economice și politice. Această politică și-a găsit expresia într-un șir de naționalizări ale companiilor străine, încurajarea industriei autohtone, exproprierea marilor latifundii și inițierea unor forme cooperatiste de organizare a agriculturii. Între obiectivele prioritare stabilite în vremea din urmă de către autorități pot fi menționate figurează modernizarea agriculturii, impulsionarea exportului și dezvoltarea sectorului energetic.

În ce privește politica externă, ca membră a „Grupului de la Contadora" — din care face parte împreună cu Mexicul, Venezuela și Columbia — Republica Panama acționează pentru soluționarea pe cale pașnică, prin tratative, a situației din America Centrală.

Poporul român urmărește cu interes și simpatie realizările poporului panamez pe linia consolidării independenței și suveranității naționale. În spiritul tradiționalelor legături de prietenie ale țării noastre cu statele latino-americane, între România și Panama se dezvoltă relații de colaborare, întemeiate pe stimă și respect reciproc, relații ce cunosc un curs ascendent, în interesul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

TELEGRAME EXTERNE

WASHINGTON

Convorbiri româno-americane

WASHINGTON 1 (Agerpres). — Ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România, general-colonel Vasile Milea, a efectuat, în perioada 25—31 octombrie, o vizită în Statele Unite ale Americii, la invitația amiralului William J. Crowe Jr., președintele Comitetului Mixt al șefilor de Stat Major al S.U.A.

În timpul vizitei, oaspetele român a avut convorbiri cu secretarul apărării Caspar Weinberger, cu membrii Comitetului Mixt al șefilor de Stat Major al S.U.A., cu alte persoane oficiale.

În cadrul întrevederilor au fost evocate bunele raporturi dintre România și Statele Unite ale Americii, exprimîndu-se dorința de a se acționa pentru dezvoltarea și diversificarea lor pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. S-a apreciat că extinderea și amplificarea în continuare a legăturilor bilaterale corespund intereselor celor două țări și popoare, cauzei destinderii și colaborării, înțelegerii și păcii în întreaga lume.

De asemenea, în perioada cît s-a aflat în S.U.A., oaspetele român a vizitat unități și instituții militare de învățămînt, obiective istorice și cultural-turistice.

Rezoluții adoptate de Adunarea Generală a O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 1 (Agerpres). — Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat cu 125 voturi pentru, 11 împotrivă și 15 abțineri o rezoluție în care cheamă toate statele și, „în special anumite state occidentale să pună capăt oricărei colaborări cu Republica Sud-Africană în toate domeniile".

Textul rezoluției condamnă regimul de la Pretoria pentru continuarea exploatării resurselor naturale ale Namibiei, teritoriu aflat sub ocupația ilegală a R.S.A. Totodată, se declară că activitățile tuturor intereselor străine în Namibia sînt ilicite din punctul de vedere al dreptului internațional și, în consecință, orice întreprindere străină operînd în acest teritoriu ar trebui să plătească daune-interese viitorului guvern legal al Namibiei.

Într-o altă rezoluție, Adunarea Generală condamnă activitatea cercurilor economice occidentale în teritoriile coloniale. Documentul apreciază că jefuirea resurselor, acumularea și exportul de capital de către corporațiile străine favorizează dominația colonială și discriminarea rasială în teritoriile dependente, îndeosebi în sudul Africii.

Rezoluția „deplinge faptul că anumite puteri coloniale nu au luat nici o măsură pentru a retrage imediat și necondiționat bazele lor militare din teritoriile neautonome pe care le controlează".

★

Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție în care cheamă comunitatea internațională să manifeste preocupare față de situația economică critică a Africii.

Cerînd comunității internaționale să-și continue eforturile și să aplice pe deplin rezoluțiile pertinente ale Națiunilor Unite, inclusiv „Programul O.N.U. de acțiune pentru refacere și dezvoltare economică a Africii pe perioada 1986—1990", adoptat în cursul acestui an la sesiunea specială a Adunării Generale, documentul amintit cheamă la acordarea asistenței de urgență solicitate, sprijinirea statelor africane în vederea limitării și controlării efectelor produse de invaziile de lăcuste.

Rezoluția cere, de asemenea, secretarului general al O.N.U. să urmărească îndeaproape situația de urgență din Africa și să prezinte un raport în acest sens la viitoarea sesiune a Adunării Generale.

★

Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat — 98 de voturi favorabile și 44 abțineri — o rezoluție prin care cere Marocului și Frontului Popular pentru Eliberarea Saguiei El Hamra și Rio de Oro — POLISARIO — „să întreprindă în cel mai scurt timp negocieri directe în scopul realizării unei încetări a focului și creării de condiții necesare pentru organizarea unui referendum vizînd autodeterminarea în Sahara Occidentală". Documentul adaugă că aceasta trebuie să aibă loc „în afara unor constrîngeri administrative sau militare și sub auspiciile Organizației Unității Africane și ale Națiunilor Unite".

Noi acțiuni și luări de poziție pentru oprirea cursei înarmărilor

Inițiativă a mișcării pacifiste din Portugalia

LISABONA. — Din inițiativa mișcării pacifiste din Portugalia, la Lisabona a fost organizat un seminar național cu tema „Educația copiilor în spiritul păcii". Țelul acestei reuniuni constă în elaborarea unei metodici de educare a elevilor în spiritul ideilor păcii și cooperării, de cultivare în rîndurile elevilor a spiritului de intoleranță față de apartheid sau oricare alte forme de segregație rasială, relatează agenția T.A.S.S.

Medicii avertizează

VIENA. — În cazul unui conflict nuclear medicina practic nu va fi în stare să lupte împotriva efectelor sale. În prezent există un singur mijloc „profilactic" pentru a evita o tragedie nucleară, și acest mijloc este preîntîmpinarea războiului — a declarat prof. univ. Walter Swoboda, unul din conducătorii organizației austriece „Medicii împotriva unui război nuclear", citat de agenția T.A.S.S. Luînd cuvîntul la forumul militanților pentru pace de la Viena, Walter Swoboda a arătat că sute de medici austrieci participă în prezent la campania de explicare a urmărilor grave pe care le poate avea un război termonuclear.

Pe de altă parte, la Salzburg au luat sfîrșit lucrările sesiunii de o săptămînă a Biroului de coordonare al mișcării pentru pace din Austria. Participanții s-au pronunțat în favoarea încetării imediate a experiențelor nucleare și au adresat un apel Statelor Unite să urmeze în acest sens exemplul U.R.S.S.

Împotriva militarizării spațiului cosmic

WASHINGTON. — Majoritatea membrilor Academiei Naționale de Științe a S.U.A. se pronunță împotriva „războiului stelelor", aceasta este concluzia care se degajă dintr-un sondaj de opinie realizat în rîndul unui număr de 450 de oameni de știință americani, relatează agenția T.A.S.S. Dintre cei chestionați, 80 la sută s-au pronunțat împotriva „Inițiativei de Apărare Strategică", aducînd în sprijinul atitudinii lor argumentul că ea ar însemna transferul cursei înarmărilor în Cosmos, precum și faptul că S.D.I. constituie o piedică în realizarea unor acorduri privind reducerea și apoi distrugerea armelor nucleare.

Scînteia VIAȚA INTERNAȚIONALĂ Scînteia

Inițiativele și acțiunile întreprinse de România, de președintele Nicolae Ceaușescu, în vederea trecerii efective la dezarmare – contribuție de seamă la promovarea cauzei păcii și colaborării internaționale

AMPLE RELATĂRI ȘI COMENTARII DESPRE HOTĂRÎREA ȚĂRII NOASTRE DE A REDUCE ARMAMENTELE, EFECTIVELE ȘI CHELTUIELILE MILITARE, DESPRE DEMERSURILE ROMÂNEȘTI ÎN FAVOAREA DESTINDERII ȘI ÎNȚELEGERII ÎN LUME

Vibranta chemare adresată de președintele NICOLAE CEAUȘESCU statelor europene, celorlalte țări ale lumii de a proceda la reducerea armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, exemplul României, care a hotărît să treacă în mod unilateral la o asemenea măsură, voința fermă de pace a poporului român de a pune roadele cuceririlor științei numai în folosul omului, pentru ca planeta noastră să nu se mai afle sub amenințarea unui război atomic, sînt amplu reflectate de ziare și reviste, de agenții de presă și posturi de radio și televiziune din diferite zone ale lumii.

Ziarul „THE BANGLADESH OBSERVER", subliniind voința de pace a României, relevă că propunerea președintelui Nicolae Ceaușescu privind reducerea în mod unilateral de către țara noastră a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare va fi supusă aprobării de către popor în cadrul unui referendum.

Președintele Nicolae Ceaușescu — evidențiază ziarul în articolul consacrat poziției României față de problemele dezarmării publicat în prima pagină — a adresat celor două mari puteri chemarea de a acționa pentru eliminarea armamentelor nucleare din Europa, în cel mai scurt timp posibil. Totodată, în legătură cu întîlnirea la nivel înalt sovieto-americană de la Reykjavik, se relevă poziția conducătorului partidului și statului român, care consideră că aceasta trebuie să fie un început pentru o înțelegere reală în direcția colaborării și dezarmării, pentru eliminarea armelor nucleare și reducerea armamentelor clasice.

Președintele României a arătat că trebuie făcute eforturi pentru negocieri vizînd distrugerea întregului arsenal nuclear din Europa și a adresat un apel tuturor țărilor europene la unitate pentru salvgardarea vieții pașnice și pentru înlăturarea amenințărilor cu un nou război pustiitor — subliniază ziarul.

Sub titlul *„România își reduce cheltuielile militare"*, „JORNAL DE BRASILIA" reliefează că în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la sesiunea Marii Adunări Naționale se relevă participarea activă a României la soluționarea problemelor complexe ale vieții mondiale pe calea dialogului și a negocierilor, la lupta pentru dezarmare și pace în lume. De asemenea, se menționează că președintele României a reiterat, în cuvîntarea sa, faptul că problema fundamentală a epocii noastre o constituie înfăptuirea dezarmării nucleare și generale, a păcii pe planeta noastră, subliniind, totodată, că „astăzi nu există o altă problemă mai importantă decît asigurarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor la existență, la libertate, independență, la viață și pace".

„România militează pentru pace în lume" este titlul unui articol apărut în săptămînalul „TIMES INTERNATIONAL", din Nigeria, care arată că, acum, cînd dezarmarea se afirmă ca o problemă fundamentală a lumii contemporane, se evidențiază cu și mai multă pregnanță valoarea concepției românești potrivit căreia pacea nu este un dar primit din partea cuiva, ci trebuie pregătită, edificată și consolidată zi de zi, evitîndu-se acțiunile care ar putea să o pună în pericol, în primul rînd prin folosirea tuturor mijloacelor menite să faciliteze materializarea mărețului imperativ al erei contemporane: edificarea unei lumi fără arme și fără războaie. Potrivit concepției românești — se subliniază — pacea poate avea șanse de succes numai dacă sînt asigurate condițiile pentru consolidarea în modul de gîndire al oamenilor a ideii privind dependența păcii de înțelegerea și colaborarea internațională, de respectul reciproc, bizuirea pe eforturile tuturor celor care iubesc viața și resping războiul.

În continuare se relevă că România, aducînd o contribuție constructivă la procesul care s-a concretizat în proclamarea Anului Internațional al Păcii, înțelege că valoarea unei idei este demonstrată de rezultatele sale practice. Publicația nigeriană citează cuvintele președintelui României: Trebuie să ne alăturăm forțelor tuturor popoarelor lumii și să facem totul pentru a răspunde speranțelor și așteptărilor omenirii de a se ajunge la o înțelegere care să poată deschide calea spre dezarmare, spre înlăturarea pericolului nuclear, subliniind: Acestea sînt cuvinte care atestă că, pentru poporul român, pacea a fost și va fi și în viitor starea normală de existență. De aceea — scrie ziarul — oprirea cursei înarmărilor, înghețarea cheltuielilor militare, trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, reducerea fondurilor destinate scopurilor militare sînt imperative evidențiate de doctrina pașnică a României, care reprezintă de fapt o cale și un mijloc de a permite economisirea resurselor sale naturale ce trebuie folosite pentru progresul și îmbogățirea tezaurului de civilizație.

Pornind de la acest obiectiv — relevă, în continuare, publicația din Nigeria — președintele României, Nicolae Ceaușescu, a cerut poporului să ofere lumii exemplul unei țări ale cărei inițiative și propuneri sînt însoțite de acțiuni concrete. Pe plan intern, România a redus continuu sumele destinate sectorului militar. Fondurile au fost transferate spre sectoarele social-economice. Pe plan extern, România a propus în repetate rînduri înghețarea cheltuielilor militare la un anumit nivel. De exemplu, la nivelul actual, reducerea cu 10 la sută a acestor cheltuieli ar însemna reducerea cu 100 miliarde dolari anual a investițiilor pentru armamente, la scara întregii lumi. De fapt, propunerea românească ar conduce în viitor cheltuielile militare spre nivelul zero, ceea ce, în fond, ar însemna dispariția pericolului permanent de nimicire a omenirii.

Ziarul marocan „AL BAYANE" a informat despre propunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu privind reducerea cu 5 la sută de către România a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare și convocarea, în legătură cu aceasta, a unui referendum. Cotidianul pune în evidență aprobarea unanimă în cadrul Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al Marii Adunări Naționale a acestei propuneri de excepțională importanță pentru destinele păcii mondiale, făcută de conducătorul partidului și al statului român.

POSTURILE DE RADIO ALGERIENE au evidențiat, la rîndul lor, hotărîrea unilaterală a României, la inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu, de a reduce cu 5 la sută cheltuielile militare ale țării.

România — informează și agenția italiană ANSA — a hotărît să își reducă cu 5 la sută armamentele, efectivele și cheltuielile militare, precum și să organizeze în luna noiembrie un referendum cu privire la această decizie.

Organizarea de către România, la inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu, a unui referendum național cu privire la reducerea unilaterală a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare este reflectată și de cotidianul „DIE WELT" din R.F. Germania. Acesta amintește, totodată, că președintele României a adresat, anterior, popoarelor europene chemarea să facă totul pentru a se trece atît la reducerea armamentelor nucleare, cît și a celor convenționale. De asemenea, cotidianul vest-german pune în evidență poziția României potrivit căreia marile probleme ale omenirii nu pot fi soluționate numai de către cele două mari puteri, ci printr-o largă colaborare a tuturor celorlalte state.

Sub titlul *„Nicolae Ceaușescu — promotor al dezarmării. Activitate neobosită în năzuința spre pacea internațională"*, revista olandeză „ELSEVIERS MAGAZINE" pune în evidență inițiativele României, personal ale conducătorului partidului și statului nostru cu privire la dezarmare. După aderarea la O.N.U. — se arată, între altele — „România a desfășurat o activitate multilaterală, în special în domeniul păcii și securității: Conferința de la Helsinki, al cărei Act final a fost semnat în 1975, apoi reuniunile de la Belgrad și Madrid, ca și Conferința de la Stockholm reprezintă exemple grăitoare ale profunzimii diplomației românești".

Citindu-l pe președintele Nicolae Ceaușescu, revista arată că în ceea ce privește activitatea internațională a României, desfășurată după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., țara a dus o politică principială, de cooperare cu toate statele din lume, fără deosebire de orînduire socială, acordînd sprijin luptei pentru eliberare națională, independență, destindere și pace. Datorită acestei politici principiale și consecvente, ferm orientată spre cooperare și pace, România întreține relații cu toate statele din lume, bucurîndu-se de un mare prestigiu și avînd prieteni pe toate meridianele planetei. Aceasta — arată ziarul — reflectă faptul că președintele Nicolae Ceaușescu, alți reprezentanți români au efectuat vizite în țări de pe toate continentele. Pe teritoriul românesc au avut loc peste 300 de vizite ale unor conducători de stat și guvern străini.

Analizînd propunerile României, observăm că ele cuprind un evantai larg: renunțarea la exercițiile militare multinaționale de-a lungul granițelor statelor; crearea de-a lungul granițelor a unor zone în care să fie interzise manevrele, staționarea și concentrarea de forțe operaționale și arme; limitarea punerii în stare de alertă a unităților militare importante, ceea ce reprezintă un pas spre crearea de zone demilitarizate; crearea de coridoare lipsite de arme nucleare de-a lungul granițelor statelor participante la Conferința pentru dezarmare în Europa. Nu vor fi tolerate în aceste zone nici alte arme de distrugere în masă și nici forțe operaționale, cu excepția trupelor de graniță și a forțelor pentru menținerea ordinii; notificarea manevrelor militare terestre, aeriene și maritime; instaurarea unor sisteme de informare reciprocă și consultări sistematice în legătură cu problemele securității, precum și măsuri de prevenire și soluționare în situații de criză; măsuri de evitare a unui conflict nuclear din eroare sau greșeală de calculator; înghețarea bugetelor militare la nivelul din 1984; crearea de zone lipsite de arme nucleare în Balcani, Europa de nord și în alte zone de pe continentul european; interzicerea propagandei de război; informarea opiniei publice asupra progresului realizat în cadrul conferințelor pentru dezarmare. În timpul conferinței de la Stockholm, membri ai diferitelor delegații și-au exprimat aprecierea față de spiritul creator românesc în formularea de măsuri pentru întărirea încrederii, subliniază publicația olandeză.

Reducerea cheltuielilor militare (cu 25—30 la sută pînă în 1990 și 50 la sută pînă în anul 2000), care ar duce la trecerea treptată spre o dezarmare reală și la reducerea fondurilor militare, formează verigi logice în doctrina de pace și ar duce la o utilizare mai eficientă a bogățiilor globului decît în prezent. Experiența de viață dovedește că toate programele de dezvoltare, inclusiv planurile noastre proprii, planurile și programele altor state, fie socialiste, fie nesocialiste, fie țări capitaliste dezvoltate, fie țări în curs de dezvoltare, pot fi aplicate doar într-o situație de pace permanentă.

Reflectînd faptul că participanții la Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului au adresat un Apel pentru dezarmare și pace în Europa și în întreaga lume, agenția sovietică T.A.S.S. subliniază poziția exprimată că singura cale ce corespunde intereselor popoarelor lumii este aceea a negocierilor în direcția colaborării pentru eliminarea armelor nucleare și reducerea armamentelor clasice. Să militîm cu hotărîre pentru crearea unui climat internațional de înțelegere, se subliniază în apel. Trebuie să ne unim eforturile și să colaborăm strîns în numele păcii, pentru ca măsurile de frînare a cursei înarmărilor, întărire a încrederii și securității să devină o realitate, citează agenția din document.

Totodată, T.A.S.S. subliniază că apelul se pronunță pentru renunțarea, de către administrația S.U.A., la programul „Inițiativa de apărare strategică", care determină o creștere a primejdiei unui război nuclear, dezvoltarea cursei înarmărilor în Cosmos. Se subliniază că Apelul, adresat savanților, conducătorilor de stat, guvernelor, tuturor oamenilor politici de către participanții la Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului din România, evidențiază că a venit momentul să se renunțe cu desăvîrșire la concepția perimată după care armele nucleare ar întări capacitatea de apărare, securitatea statelor, că ele ar contribui la menținerea păcii în lume.

Participanții la Plenara Consiliului Național al Științei și Învățămîntului din România au adresat un Apel pentru dezarmare și pace în Europa și în întreaga lume, relevă agenția CHINA NOUĂ. Aceasta subliniază afirmația din apel că „războiul stelelor", departe de a spori securitatea vreunei țări, dimpotrivă, determină o creștere a insecurității, a primejdiei unui război nuclear, dezvoltarea cursei înarmărilor în Cosmos. După patru decenii de înarmări nucleare considerăm că a venit momentul să se renunțe cu desăvîrșire la concepția perimată după care armele nucleare ar întări capacitatea de apărare, securitatea națiunilor, că ele ar contribui la menținerea păcii în lume, citează din apel agenția. În context se arată că oamenii de știință și lucrătorii din domeniul învățămîntului din România au lansat S.U.A. chemarea de a renunța la programul „Inițiativa de apărare strategică" avînd drept scop construirea unui sistem de arme antirachetă cu baza în spațiul cosmic. Apelul — se relevă — sprijină continuarea negocierilor pentru a se ajunge la acorduri care să reducă arsenalele nucleare, să interzică experiențele nucleare și să împiedice o cursă a înarmărilor în spațiul cosmic.

(Agerpres)

● Exemplu mobilizator de convertire a cheltuielilor militare în mijloace destinate progresului și civilizației

● O concepție de mare valoare privind căile de înlăturare a primejdiei nucleare

● Înflăcărată chemare la unirea eforturilor tuturor țărilor și popoarelor pentru a se determina o cotitură în viața internațională, în vederea triumfului rațiunii, intensificării dialogului pentru soluționarea problemelor complexe ale contemporaneității

---

Viu interes peste hotare pentru rezultatele deosebite obținute de puternica și productiva școală științifică românească în domeniul chimiei elastomerilor:

OPERA TOVARĂȘEI ACADEMICIAN DOCTOR INGINER ELENA CEAUȘESCU prezentată în Republica Socialistă Cehoslovacă

PRAGA 1 (Agerpres). — La Bratislava a avut loc, sub egida Prezidiului Academiei Slovace de Științe (S.A.V.) și a Editurii „Veda", lansarea festivă în Republica Socialistă Cehoslovacă a volumului **„Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari"**, de academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU.

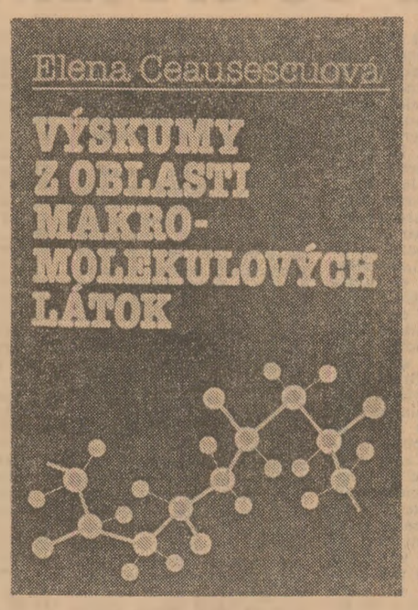

Tipărită în condiții grafice deosebite, ediția în limba slovacă se adaugă astfel versiunilor în limbile rusă, franceză, italiană, greacă, chineză și coreeană pe care le-a cunoscut, în ultimii ani, valoroasa monografie — semn al marelui interes manifestat, pe toate meridianele, de lumea științifică față de opera și personalitatea celui mai prestigios reprezentant al științei românești, a cărui multilaterală activitate pe tărîmul cercetării, ca și al organizării întregului sistem al științei și învățămîntului din țara noastră se bucură de o caldă și unanimă prețuire.

În prefața lucrării, prof. Anton Blazej, membru al Academiei Cehoslovace de Științe și al Academiei Slovace de Științe, relevă: „Prin traducerea cărții academicianului doctor inginer Elena Ceaușescu «Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari», apărută în anul 1981 la București, opinia publică de specialitate din Cehoslovacia are acum posibilitatea de a cunoaște îndeaproape o valoroasă lucrare din domeniul chimiei și tehnologiei polimerilor". Eminentul autor al acestei monografii — se arată în prefață — a obținut numeroase rezultate originale, în special în domeniul elastomerilor, aspectele teoretice și tehnologice ale acestor studii determinînd un viu interes în străinătate.

„În prezent, se poate vorbi cu deplină îndreptățire despre **o puternică și productivă școală științifică românească în domeniul chimiei elastomerilor**, care exercită o influență deosebită asupra cunoștințelor referitoare la sintezele elastomerilor pe bază de olefine și diene", subliniază semnatarul prefeței.

„În scopul abordării complexe a studiului elastomerilor, academicianul Elena Ceaușescu și-a orientat cercetările spre elucidarea legăturilor dintre structura și proprietățile polimerilor în general și ale elastomerilor în special. Un obiect important al interesului autorului l-au reprezentat proprietățile fizico-mecanice, fizico-chimice și reologice ale cauciucurilor sintetice, precum și urmărirea reacțiilor ce conduc la alterarea în timp a acestora. Au fost elaborate numeroase metodologii speciale, originale. Din punct de vedere teoretic și experimental, lucrările specialiștilor români au contribuit la creșterea nivelului de cunoștințe privind elastomerii, la clarificarea esenței proprietăților cauciucurilor și a interdependenței dintre structura chimică și conformația lor, ceea ce permite o mai bună înțelegere a proprietăților de prelucrare a cauciucurilor".

„Cartea de față va constitui o sursă prețioasă de informații pentru specialiști, un valoros îndreptar cu privire la utilizarea polimerilor în diferitele ramuri ale economiei noastre naționale. În același timp, această lucrare de înaltă specialitate va reprezenta un sprijin mult apreciat în perfecționarea profesională a tuturor cadrelor de cercetare, din producție și din învățămîntul superior, inclusiv a doctoranzilor din facultățile noastre de profil", scrie, în încheierea prefeței, academicianul Anton Blazej.

Valoarea lucrării este pusă în lumină și de introducerea la ediția în limba slovacă.

„În acest volum sînt reunite lucrări realizate în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari, care au contribuit la soluționarea unor probleme deosebit de importante din punct de vedere științific și economic", se arată în prezentarea lucrării, relevîndu-se că o primă monografie consacrată de tovarășa Elena Ceaușescu acestor aspecte o reprezintă volumul „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari", apărut în Editura Academiei Republicii Socialiste România în anul 1974. În context, se aduc elogii studiilor, deosebit de reprezentative, din domeniul obținerii cauciucului CIS-1, 4-poliizoprenic, elaborate de același autor și apărute în anul 1979 sub titlul „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului" — o monografie de primă referință în literatura mondială de profil.

„Cercetări în domeniul compușilor macromoleculari" reprezintă un ansamblu de lucrări realizate în perioada 1976—1981, se arată în introducere, precizîndu-se că unele dintre acestea au fost primite cu deosebit interes în cadrul unor conferințe științifice și simpozioane internaționale de specialitate.

„Prin cartea academicianului doctor inginer Elena Ceaușescu «Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari», care este cel de-al 3-lea volum al unei trilogii privind principiile de bază în cercetarea, utilizarea și fabricarea celor mai importante cauciucuri și a produșilor petrolieri, specialiștii din Cehoslovacia beneficiază acum de o operă de mare valoare din domeniul chimiei și tehnologiei compușilor macromoleculari", se subliniază în continuare. „Colectivul de autori români, format și condus de academicianul doctor inginer Elena Ceaușescu, a obținut rezultate de mare însemnătate, originale, în special în domeniul chimiei elastomerilor, fapt atestat de interesul viu manifestat pe plan internațional față de această lucrare, tradusă în mai multe limbi de prestigioase edituri de specialitate".

Relevînd prestigioasa activitate a tovarășei Elena Ceaușescu, militant de frunte al partidului și statului nostru, strălucit om de știință, îndrumător al cercetării științifice și învățămîntului, introducerea subliniază:

„Academicianul doctor inginer Elena Ceaușescu este un specialist de largă recunoaștere internațională, căruia i s-au decernat numeroase titluri de Doctor Honoris Causa, precum și calitatea de Membru Activ și Membru de Onoare al unor prestigioase instituții științifice. Distinsul savant este, totodată, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim vicepremin-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România și președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului".

„Autor a patru monografii de specialitate, academician doctor inginer Elena Ceaușescu a realizat, totodată, peste 100 de articole științifice, publicate în revistele de profil și prezentate la numeroase congrese și simpozioane internaționale. În prezent, sub coordonarea sa se editează «Enciclopedia de chimie», aflată la al treilea volum, la Editura Științifică și Enciclopedică din București".

Festivitatea de la Bratislava, consacrată lansării lucrării, a fost deschisă de prof. Jan Balas, membru al Prezidiului și președinte al Comitetului editorial al Academiei Slovace de Științe. Vorbitorul a evidențiat importanța publicării în limba slovacă a cărții „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari", subliniind că, prin bogatul său conținut științific, volumul va fi de un real folos specialiștilor cehoslovaci din domeniul cercetării și producției din industria chimică, avînd, totodată, menirea să conducă la identificarea de noi domenii pentru dezvoltarea cooperării româno-cehoslovace pe tărîmul chimiei.

În continuare, a luat cuvîntul prof. Anton Blazej, membru al Academiei Cehoslovace de Științe și al Academiei Slovace de Științe, rector al Institutului Politehnic din Bratislava, care a evocat personalitatea științifică și politică a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, subliniind rezultatele remarcabile și valoroasa contribuție adusă de eminentul savant român la progresul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și industriei chimice din România. Vorbitorul a evidențiat, totodată, importanța întemeierii și conducerii de către tovarășa Elena Ceaușescu a Institutului Central de Chimie, puternica sa angajare într-o operă de continuă îmbunătățire a organizării și funcționării sistemului național al cercetării și învățămîntului, activitatea neobosită pe care o desfășoară în calitate de președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului și președinte al Comitetului Național Român „Oamenii de știință și pacea".

În cuvîntul său, prof. Andrej Romanov, directorul Institutului Polimerilor din R.S. Slovacă, a prezentat conținutul științific al cărții „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari", menționînd că, prin traducerea acesteia în limbi de circulație internațională, lucrarea a dobîndit o mare popularitate în rîndurile specialiștilor. Vorbitorul a subliniat că, prin conținutul teoretic și practic, lucrarea oferă cercetătorilor cehoslovaci posibilitatea aprofundării studiilor asupra compușilor macromoleculari și, totodată, creează condiții pentru dezvoltarea colaborării între instituțele de cercetare de profil din România și R.S. Cehoslovacă.

La festivitatea de la Bratislava au participat acad. Vladimir Hajko, președintele Academiei Slovace de Științe, vicepreședinte al Academiei Cehoslovace de Științe, Rudolf Jurik, Jan Skoda și J. Borsc, șefi de secție la Comitetul Central al Partidului Comunist din Slovacia, Pavel Koys, prim-adjunct al ministrului culturii din R.S. Slovacă, Julius Pavlis, vicepreședinte al Comisiei Slovace pentru Dezvoltare Tehnico-Științifică și Investiții, Ondrej Ciovicek, director general al Centralei Cărții din R.S. Slovacă, oameni de știință, specialiști din domeniul chimiei, cadre de conducere din sistemul editorial din R.S. Slovacă, ziariști, un numeros public.

Manifestarea a dat expresie înaltei stime și prețuirii pe care lumea științifică din țara prietenă, poporul Cehoslovaciei le nutresc față de marile realizări ale poporului nostru, pe toate planurile creației materiale și spirituale, în anii Epocii Nicolae Ceaușescu — cea mai rodnică eră făuritoare de progres și civilizație din istoria României.

AGENȚIILE DE PRESĂ – *pe scurt*

ÎNTREVEDERI CHINO-ITALIENE. Secretarul general al C.C. al P. C. Chinez, Hu Yaobang, s-a întîlnit, simbătă, cu primul-ministru al Italiei, Bettino Craxi, aflat într-o vizită oficială la Beijing. În cursul convorbirii care a avut loc, relatează agenția China Nouă, s-a efectuat un schimb de păreri asupra relațiilor bilaterale de cooperare economică. În aceeași zi, premierul Italiei a avut o întrevedere cu Deng Xiaoping, președintele Comisiei Centrale Consultative a P. C. Chinez.

CONFERINȚĂ. După opt zile de dezbateri, la Geneva au luat sfîrșit lucrările celei de-a 25-a Conferințe internaționale a „Crucii Roșii", la care au participat peste 1 200 de delegați din țările membre, inclusiv România. Conferința a adoptat circa 30 de rezoluții privind o mai bună aplicare a dreptului umanitar, noul statut și noua denumire ale organizației, care pe viitor se va numi Mișcarea Internațională a „Crucii Roșii" și „Semilunii Roșii".

ÎNTÎLNIREA REPREZENTANȚILOR GUVERNULUI ITALIAN ȘI AI SINDICATELOR în legătură cu punerea la punct a legii finanțelor pe anul 1987 s-a încheiat cu un eșec. La sfîrșitul întîlnirii, desfășurate la Roma, liderii principalelor trei centrale sindicale (C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L.) s-au declarat nesatisfăcuți de răspunsurile guvernului la revendicările lor. Ei au declarat că vor lansa un apel la grevă generală dacă și viitoarea întîlnire cu guvernul, fixată pentru 15 noiembrie, se va încheia la fel. Sindicatele se opun, în esență, amputării cheltuielilor sociale prevăzute de guvern în legea financiară pe 1987.

HOTĂRÎRE. Cu prilejul comemorării a doi ani de la asasinarea fostului prim-ministru al Indiei, Indira Gandhi, data de 31 octombrie a fost decretată Zi a unității naționale și armoniei între comunitățile religioase din India.

ATENTATE TERORISTE. În noaptea de vineri spre simbătă, la Paris au fost comise două noi atentate teroriste. Teroriștii au plasat bombe de mare calibru în incinta Oficiului național al imigrării, precum și în sediul unei companii de transporturi aeriene. Explozia bombelor a provocat însemnate pagube materiale. Nu s-au semnalat victime. Atentatele au fost revendicate de comandouri ale organizației teroriste „Acțiunea directă".

Pentru continuarea procesului de făurire a securității europene

Seminarul internațional de la Salzburg

VIENA 1 (Agerpres). — „Procesul de la Helsinki în aprecierea țărilor neutre și nealiniate" — aceasta a fost tema unui seminar internațional desfășurat în orașul austriac Salzburg, la care au participat diplomați, oameni de știință, specialiști din Austria, Elveția, Finlanda, Iugoslavia și Suedia. S-a procedat la un schimb de păreri în legătură cu rolul țărilor neutre și nealiniate din Europa în realizarea prevederilor Actului final de la Helsinki și pregătirea viitoarei reuniuni a reprezentanților statelor participante la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa, ale cărei lucrări vor începe săptămîna viitoare la Viena.

Dezbaterile au reliefat necesitatea continuării procesului inceput acum mai bine de 11 ani în capitala Finlandei, subliniind importanța desfășurării cu succes a viitorului forum european din capitala austriacă. Este imperios necesar — s-a menționat la simpozion — ca raporturile dintre cele două sisteme social-economice de pe continentul european să evolueze în condițiile coexistenței pașnice și destinderii, care nu au o alternativă rațională.

S-a arătat, totodată, că tot ce s-a realizat pozitiv la Helsinki, Belgrad și Madrid trebuie consolidat și continuat la forumul de la Viena, care trebuie să se înscrie ca o etapă calitativ nouă în înfăptuirea deziderateloor popoarelor europene și de pe întreaga planetă de a trăi în condiții de pace și securitate.

Regimul de apartheid trebuie înlăturat

– declară președintele Zambiei

LUSAKA 1 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la Lusaka în cadrul unei adunări populare, președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a relevat că pacea în Africa, în întreaga lume reclamă eliminarea politicii de apartheid. Vorbitorul a arătat că situația din sudul continentului este puternic grevată de acțiunile regimului rasist de la Pretoria, care folosește forța și amenințarea cu forța la adresa țărilor africane vecine, precum și alte mijloace în vederea destabilizării regimurilor legale ale statelor din „prima linie". Astfel, regimul lui Botha trimite arme în Angola și Mozambic pentru a sprijini elementele criminale, folosește mercenari pentru a ucide în Zambia, Botswana și Zimbabwe și a încercat și încearcă să răstoarne guvernul din Lesotho — a afirmat președintele Kaunda.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul: Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360